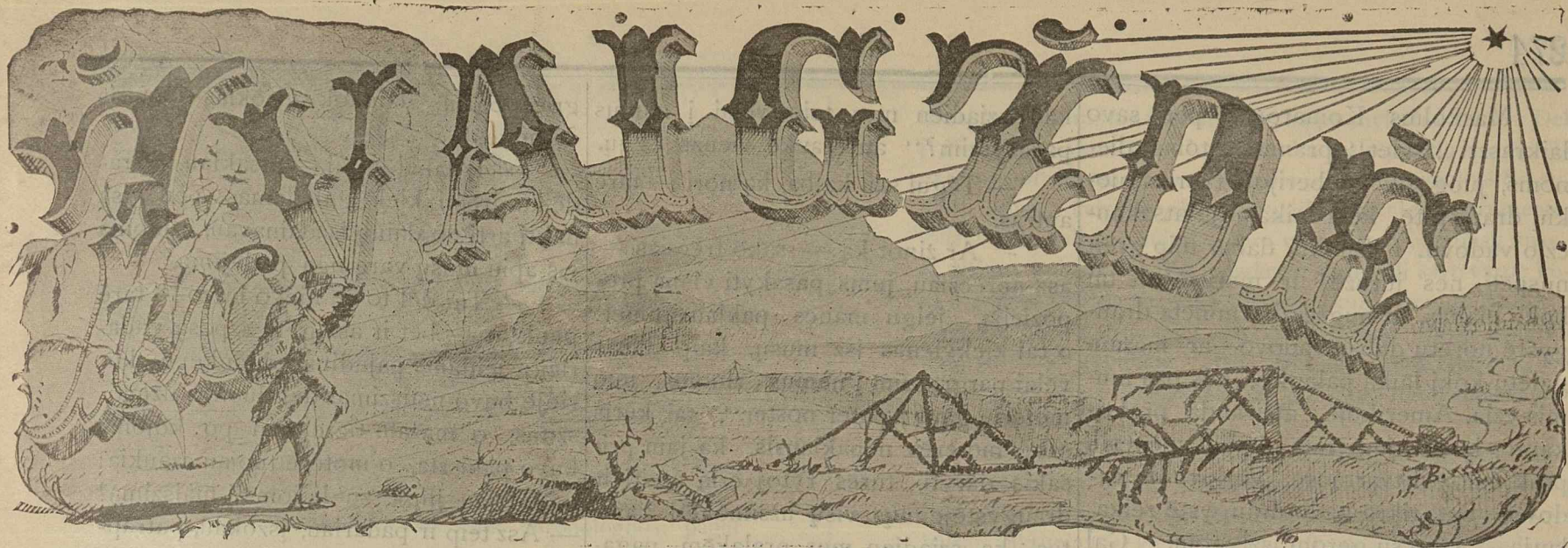

SANVAITINIS LAIKRASČIŠ.

Nr. 19

BROOKLYN, N. Y., 8 d. Geguzio (Mai) 1902 M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 - 1901.

Metas II

Nuo Redystes.

Skaitytojai, kurie ant szio meto dar neatnaujino prenumeratos, teiksis dabargi užsimokėti.

„Sursum corda“.

Ant visos pasaulės, kur tik atsiranda nors mažas burelis žmonių, duodasi girdėt žodžiai: „Sursum corda“. Sursum corda“ galima išgirsti kasdiena, kasdiena ant viso žemės apskricio, bažnyčiose pas altorius iš lupų geru katalikiszkų vadovų, izsmintingų vyrų, pilnų doros, pilnų meilės Dievo ir artimų. Sziądiena tas „Sursum corda“ iš vienos pusės teip galingas ir szventas, kaip iš antros pusės nesuprantamas, kad net ir vodingas. Tuos žodžius, sakysim, vartoja netik katalikiszki kunigai pas altorius, bet anuos vartoja ir visa žmonija.

Ir teip:

Katalikiszki mūsų kunigai pakelia szirdis prie Dievo, bet kartu meldžia ir visų brolių bei seserų, idant suvienije savo szirdis rupintųsi pakelti prie Visogalingiausiojo, perpraszydami už kasdieninius peržengimus nors mažiausios dalelės Jo prisakymų szventų. Tas tai pakėlimas szirdžių Dievop yra tik riasis ir galingiausias, kaip Bažnyčia Rymo—Katalikų tikra buvo, esti ir bus. Tos tiesos nuo pats pradžios nieks negalėjo užginti, teip jau ir užgint neįstengs, nes visi žino jau, be jokių aizkinimų, juog Viniczia yra tik viena ir piemuo vienas, kurio visa draugystė, kaip vaikai vieno tėvo — priklauso ir klausys kolaik žemė ant oro liuliuosis.

Protestonai kelia szirdis prie Augszciausiojo teipgi, bet prie kokio augszciausiojo? Jeigu katalikiszkas tikėjimas yra tikra tiesa, palikta paties Iszganitojaus, bet kad protestonai nuo tos tikros tiesos atsimetę — tai prie kokio augszciausiojo jie gali szirdis kelti, kad To Augszciausiojo, kurį katalikai pripažinstą, nenori visai izspazinti; o jeigu ir izspazinstą, tai nenori priklausyti Jo ipėdinio, tai keldami szirdis prie Jo, labiaus Jį įžeidžia ir izsjuokia. Džiaugiasi szirdis ir katino, kad peliukę pamato. Kelia szirdis visi atskalunai, visos erezijos, bet tik tadą, kaip mato iz to pelną busiantį, bet tikro pakėlimo — neturi nė gugu! Kad ir negali.

Szirdis pakel ir tolimieji nuo mūsų kiniečiai, meldžiasi, aukas krauja be galo, bet paklauskim jų, prie ko jie savas szirdis kelia? O-gi prie žemės szlovingos ir jos vaisių, prie savo kokių nors izsdirbimų, ar jau kitokių malevonių, kurios užsilieka nuo kartos kartai per tukstanczius metų.

Szirdis kelia ir maskoliai, bet prie ko? Nagi prie savo galingiausio caro, kurį laiko už pirmutinį po Dievui ir už pirmutinį ant žemės.

„Sursum corda“ ir Dilionis szaukia, szaukia net ant visos Baltimore's, bet prie ko jis szaukiasi ir su kuo jis szaukia? O-gi, izstikro, szaukiasi prie Sutvertojo su Kazlauckais, Kaminskais, Dembskiais ir kitais. Iszskur jis galėjo gauti tiek medegos del szauksmo, nes kaip officialiszkai yra persitikrinta, juog tie, su kuriais jis szaukėsi, jo visai pažinti nenori, nenori visai su juo drau-

gauti, nenori „varguoliui“ nė balso pri-laikyti, kad geriau galėtų izskelti į palubius tvarto, tai izskur jis galėjo tą viską apturėti? Teisybė, pasaulėje yra dvi dvasios: viena — szventa, antra-gi — prakeikta, viena blaiva tiesa ir tikra, antra — supta ir veidmainė. Juk pikta dvasia tokiems varguoliams, ir kaip jis jau mislįja, — kankintiniams vardan savo persekiojimų, duoda praktiszką mokslą, ant jo noro jam tarnauja, jo geidimus pripildo užganapadarymu, neatbutinai-gi jis prie tos dvasios ir szaukiasi. Bet kodel negali kitoniszkų budu szauktis, ne jau-gi tik sekdamas pėdomis savo neprietelių — katalikiszkų kunigų? Isztikro, budams asz kailije Dilionio, kitaip apsieicziau czia gyvendamas: laikycziau miszias verkdamas, ar juokdamasis, kitaip visai pasirėdycziau ir kitaip jau szaukcziąsi prie savo užtarėjos. Iszmislycziau melstis teip, kaip kad dar niekad nebuvo nuo sutvėrimo pasaulės. Vienok Dilionis savo pakauszije tur „recht'ą“, artinantis pavasariui slenkasi arcziau katalikų ir regulizuojasi sekti jų paveikslus, nes žaibai su perkunais vis tie patys, kaip kad nuo pradžios svieta, ta pati Teisybė, priesz kurią dar czia landžiodamas turės atsakyti! Žinoma, prie savų daug ir linksmiau, gali geriau prisiklausyti kaip kunigas miszias gieda, tacziaus geriaus izsmoks. Kaip kad bezdžionė kartoja darbus matanczių žmonių, bet nežino pati ką daro, o kad ką ir daro, vienok vis teip nesutinka ir gana, nes pakauszije smegenų permažai.

Bravo, p. Dilioni!

Maskolius Komarovas per savo laikraszti „Sviet“ praneszē toms dienoms, juog gilioj Siberijoje tverias luokių draugystē, kuri reikalauja atsakančio vadovo. Sunku dabar teip greit nuspēti, nes juruzēs ir maruzēs ne tai koks klanas, ar augszcziau minēta draugystē norētu dabar vadovo, ar mažam galētų kokį laiką palaukti, nes pas mums čia, Amerikoje, atsiranda praktikančių, kurie jau nuo kelių mėnesių praktikuoja tvartuose. Vadovo ne vadovo, bet tikro vado draugystē reikalauja. Sako su gerom iszlygom. Gal mano jau toks prigimimas, kad asz tankiausiai žmogui pavydžiu; na, ir kodel asz ne praktikantas? Ar asz neįstengčiau po tvartus landžioti? Ką darysi, kad laimužē del visų neyra lygi. Bepig butų pasilikti garsingu vadu, paveizdan p. Dilionio, bet kad gimēs praszcziokeiliu, tai ir mirti su vargeliu!

Sunku man nuspēti, kaip vargingam žmogeliui, ar ant tiek atsiranda tokių paikų žmonių, kurie stengiasi Dilioniui tarnauti ir jo klausyti, pagaliaus tverti neprigulmingą parapiją? O tai broliai lietuviai katalikai! Visa žemē gēda tur apsidengti priesz dangų! Bet asz netikiu, nemisliju, kad kokiam apgavikui mūs broliai tarnautų ir jo mokslo klausytu, kursai pats iszmano tiek, kaip kits visai nieko.

Insikalbėjau vis apie Dilionį, net man pacziam jau nubodo klausyti, kitą kart stengsiuosi apie jį visai pamirszti, nes gēda butų jo vardą ir minėti.

„Sursum corda“ atrasim visur, o visur kaimeliuose ir miesteliuose, prastuose nameliuose ir palociuose, pas turtingus ir varguolius, nes tas jau tur but nuo paties Dievo skirta, nesakant jau, ar tas yra szventu ir iszganingu, ar negeru ir vodingu daiktu.

Szirdis pakel ir paukszteliai ir valbēliai prie savo Sutvertojo, dėkavdami už gerą del jų palikimą. Žodžiu — visa, visa gamta ir visur vis kelia szirdis prie Sutvertojo, bet norėcziau žinoti prie ko szirdį pakel d-ras Szliupas? Nes kaip priežodis skamba: nē prie tancaus, nē prie razancziaus.

P. Brandukas.

Paklusnumas vyru.

Septyni girtuoklei mieste B., suėję į vieną salioną, begerdami ir juokdamiesi prasēdėjo iki vėlam vakarui. „Ei! ką mums pasakys mūsų moteris,

kad szįdien mes teip vėlai į namus pargryszim?“ atsiszaukē vienas isz jų.

— Tegul sau kalba, ką nori — tarē antras.

— Ar žinot ką — sako treczias — asz norėcziau jums pasakyti vieną propoziciją, jeigu manēs paklausitumet: o tai kiekvienas isz mūsų, kaip dabar vėlai pargryszim į namus, žinoma, nuo moterių gaus „pater noster“, tai kuris savo moterēs nepaklausis, ką jam prisakis daryti, turēs rytoj čia ateiti ir draugystėje mūs visų užsimokėti kasztus, ką szįdien mes pralakēm, pagaliaus kožnas turēs pasakyti, kokius prisakymus pildē savo moteries.

Ant tų žodžių visi vienbalsiai sutiko, užtraukē pipkes, atsisveikino ir kožnas savo keliu nuėjo.

Ant rytojaus vakare, paskirtoj adynoj, visi susirinko į tą patį salioną del iszpasakojimo atsitikimų, datirtų nuo moterių.

Szeszi suvėjo, o vieno nera. Žiuri, kad ans septintas iszlenda isz tuszczios baczkos nuo degtinēs.

— O tu čia ką veiki? — užklausē visi — mes senei tavęs laukiam.

— Pildau, ką man mano boba prisakē, nes vos vakar spėjau įžengti pro duris į stubą, ji suriko: — Grižk geriau atgal ir pergulėk baczkoj, tu girtuokli! — turėjau jos klausyti.

— O asz — tarē antras — kaip inėjau į stubą, buvo tamsoka, parvirtau ant stalo, o moteriszkē suriko:

— Teip, dar vaikus mažus subu dink isz miego ir pasirodyk, kokį jie tėvą latrą turi! — Asz teip ir padariau; sukēliau isz miego visus vaikus ir ėmiau pasakoti visokias aniems sztukas, isz ko visi džiaugēs.

— Asz teipgi — atsiszaukē treczias — įėjęs sujudinau stalą, ant kurio stovėjo visoki imbrikelei, žvakē ir kiti daiktai, o kad viskas ant stalo suskambėjo, mano moteriszkē įpykus subruздо:

— Geriau mesk viską nuo stalo, tu sziokis, tu tokis! — Asz daug nemislydams parvercziau stalą ir viskas subirėjo į smulkius szmotelius.

— Asz vėlei — pradėjo pasakoti ketvirtas isz girtuoklių — parėjęs namolei dainavau sau pamažu, kaip jau visada prie to pripratęs, neatsimenu gerai, tur but kokią dainelę, o boba lovoje suszuko:

— Labai gražu! Dainuok, turi

grazų balsą, dainuok visokias bjauras dainukes!

— Ir labai gerai — atsakiau ir pradėjau drožti kiek galėdamas; per visą naktį arti 20 dainų iszdainavau, žinoma vis apie mūsų vargingą padėjimą.

— Tai dėl to nē nieko buvo — tarē penktas — bet ir asz gerą szposą į adariau; įeidams pajudinau duonkepę, kurioje buvo maiszimas del duonos užmaiszitas, o mažam ticze man po kojoms buvo pakiszta, o moterē tuoju szaukia: — Geriau įlipk su kojoms į maiszimą! — Asz teip ir padariau, iszokau, patrapšėjau ir visą teszlą isztēszkiau ant grindų.

— Man — tarē szesztas — boba pasakē: „Dabar jau man ant galvos užlipsi!“ bet, kad ji stovėjo viduryj stubos, tai asz atsinesziau kopėczias, pasistacziau prie jos peczių ir pasidabinau lipti, ir kas atsitiko, kaip susijudino, asz su kopėcziomis ir virtau, kaip esu ilgas, žiurėkit, nosis ir dabar lig siurba.

— Viskas tai gražu — atsiszaukē ant galo sekmas ir paskutinytis — visi paklausēt savo moterių; matyt, kad man jau reikēs visi sukalbėti kasztai užsimokėti, nes asz tik vienas negalėjau iszpildyt, ką mau maniszkē buvo pasakius.

— Tai turėjo kas gero atsitikti — visi vienbalsiai suszuko.

— O, esu persitikrinęs, kad ant mano vietos kožnas butų tokio darbo neiszpildęs, nes kaip tik įžengiau į stubą, tarē: — Turbut dar tau, nabageli, gert norisi! Eik, balandeli, čia į kambarį, iszgersi nors keletą viedrų vandenio, tai mažam troszkimą užgesinsi. — Apsudykit dabar patis, ar galėjau asz tą padaryti? Norėjau pabandyt, prisileidžiau vieną viedrą vandenio, bet kad pažiurėjau asz ant jo daugumo, tai net plaukai ant galvos pasikėlē, tuomet tariu sau: „Nu, sakau, kad jau daugiausiai atsieitų užsimokėti, bet vandenio neiszgersiu!“

Pajieszkojimas.

Asz, Magdalena Kvainauckienē, pajieszkau savo vyro Stanislovo Kvainaucko, paeinanczio isz Suvalkų gubernijos, pavieta Senapilēs, kaimo Dumiszių, parapijos Prienų; aukszczio 5½ pėdų ir truputį rauplktas. Ar jis pats, ar kas kitas teiksis praneszti ant adriso:

Mrs. Maggie Kvainauckiene

Moon-Run, Pa. Bx. 2. Allegheni Co.

EDGARAS

— arba —

Nuo ateizmo prie pilnos Teisybės.

Parašė pagal L. Hammersteina Kūn. Dr. M. Juodyšius.

(Tąsa.)

Teip, antai, lotyniškas vertimas: Vulgata ir graikiškas: Septuaginta oficiališkai Bažnyčioje yra vartojami, o vienok abudu skiriasi viens nuo kito kas link chronologijos: pagal Septuagintą, nuo Adomo iki Kristui turėjo pereiti daugiau kaip 5000 metų, o pagal Vulgatą — tikrai apie 4000. Bažnyčia paliko tą klausimą nenuspręstą. Ir jeigu koksai archeologas ištirtų, kad nuo Adomo iki Kristui turėjo pereiti 6000 arba 7000 metų, Bažnyčia nieko prieš tai nesakytų; ir jeigu archeologas savo tvirtinimą tikrai darodytų, tai iš to tik pasirodytų, kad teip Septuagintoj, kaip Vulgatoj randasi klaida vertėjų arba perrašytojų.

2. Apart kritikos teksto, reikia pritaikyti ir sveiką išpratimą. Kada, duokim sau, Raštas Šv. sako, kad saulė užtekėjo, arba nusileido, tai jis tuo neatmeta Koperniko sistemo, pagal kuri, ne saulė apie žemę, bet žemė apie saulę skrieja. Jis vartoja paprastus žmonių išreiškimus. Juk ir mes kas dien kalbame apie užtekėjimą ir nusileidimą saulės, nors gerai žinome, kad ne saulė į mus, bet mes į saulę atsikreipiame.

3. Dabar einu prie Maiziešiaus aprašymo apie sutvėrimą sviato. Kas link kritikos teksto, tai aš neturiu mažiausios abejonės, kad mūsų tekstas yra perdėm teisingas. O iš šalies išspratimo ir išguldymo, galiu pasakyti, kad tos šešios dienos (Jom.), kuriose turėjo būti sutvėrta žemė ir jos gyventojai, hebraiškaj kalboj teip gerai ženklina perijodus, kad ir kelių milijonų metų, kaip ir dienas, susidedančias iš 24 valandų. Del sudrutinimo to tvirtinimo priduriu, kad Maiziešius sutvėrimą saulės, nuo kurios priguli skirtumas nakties nuo dienos, paduoda ketvirtoj dienoj tvėrimo; matomai, jisai po vardu pirmutinių trijų dienų ne tą suprato, ką mes paprastai suprantame. Pagaliaus galiu pamėginti tokio sutaikymo, apie kurį pusanro tukstančio metų atgalios jau šv. Augustinas mislijo, t. y. — kad Maiziešius tose „šešiose dienose“ nenorėjo perstatyti kaleiną darbų tvėrimo pagal laiką, tikrai kaleiną išsitubulinimų jau sutvėrtų daiktų. Toki ir tiems panašūs išaiškinimai, neuždrausti nuo Bažnyčios, tavo painumą gal išreikšti. Bet aš ypatiškai kitokį išaiškinimą laikau už tiespanašesnį, nors anaipol nelaikau už neklaidingą. Paskolinau jį iš labai svarbaus rašto Tevo V. Hummelauer apie šešių dienų tvėrimą.¹⁾

Taigi prie reikalo! Pirmiausiai tikiu, kad tai yra dienos 24 valandų, kuriose Maiziešius istoriją tvėrimo chronologiškai perstato; antrą — tikiu, kad geologija užtektinai darodė, juog yvairūs perijodai tvėrimo reikalavo kelių milijonų metų; ir trečia — tikiu, kad tarp abiejų tų tvirtinimų jokio nėra prieštaravimo. „Kaip tai galima?“ pašauksi. Tik išvalios! Aš tau tą išaiškinsiu. Prieš tai vienok turiu tau duoti šį tą suprasti apie budą, kokius Dievas savo apreiškimus suteikti gali, ir kaip Jisai gali įkvėpti autorius Rašto Šv.

Kad Dievas teikėsi su mumis — žmonėmis turėti susinešimą, visai natūralisku daiktu. Jo vienok pasielgimas su mumis nebuvo kaip kokio tarnų viršininko, del kurio jo darbininkai

tiktai tavoru yra; bet pasielgimas, kaip mylinčio tėvo. Del įvykdymo to susinešimo Jam netruko įvairių būdų: ir teip Jis galėjo išminčiai žmogaus tiesiog, be jokios tarpininkystės, suteikti žinias, kaip muzikantas grajija ant kokio instrumento; toliaus Jisai gali teip sujudinti oro vilnis, idant jos mūsų ausyse aiškius žodžius ir kalbą sujudintų; Jisai gali savo varde kokį regimą paveikslą pas mus atsiųsti, kuris mums kalbėtų; Jisai, ant galo, gali praeitę, apie kurią mums žinias suteikti nori, perstatyti regėjime, arba kaip ant scenos teatro atlošti faktus prieš mūsų dvasiškas akis, po draug duodamas supratimą tų paveikslų.

Pirmutinio budo suteikimo tų žinių — per nematomą dvasišką veikmę tankiai Dievas naudojo prie įkvėpimo Raštų Šv. Tie įkvėpimai išrodo raštininkam kaip koksai vidurinis balsas, diktuojantis, ką turi rašyti. Tankiai vienok randame, kad Dievas tokiems autoriams perstato regiamus paveikslus, ir drauge jų ženklina suprasti duoda.

Apreiškimas šv. Jono ir pranašai Šeno Instatymo daugelį mums duoda tokių paveizdų.

Priėmus tadą, kad Dievas išrinko šį paskutinį budą, idant Maiziešiui arba Adomui apreikšti chronologišką eilę tvėrimo perijodų dideliame paveiksle, kad Jisai šešiose, vieną po kitai sekundose, dienose iš 24 valandų svarbiausią epoką tvėrimo parodė Maiziešiui regėjime (visio); visokis prieštaravimas tarp Maiziešiaus ir geologijos prasišalina.

Maiziešius visai teisingai kalba apie šešias paprastas dienas; visai teisingai paženkliną laikinį sekimų pavienių aktų tvėrimo; tikrai, suprantama, ženklina netiesiog, bet paveiksle. Jo perstatymas nemažiau teisingas, kaip perstatymas kokios istoriškos tragėdijos, kurisai keliose valandose parodo ant scenos tą, kas per visą žmogaus amžį ištikrųjų galėjo atsitikti.

Kad Dievas čionai tokį, o ne kitokį, budą apreikšimo išrinko, yra visiškai tiespanašum daiktu ir atsakančiu tom teisybėm, apie kurių apreikšimą čia kalbasi. Kaip nebuk, vienok tas yra galimu; o jeigu jau nor vienas kelias pasirodo galimu sutaikymo Rašto Šv. su geologija, jau tas užtenka del apsilypnijimo augščiau paduoto užmetimo.

Pagalios, kad mes čionai turime daleisti kokį-nors apreikšimą, neapsakymą Maiziešiaus apie žmoniškų padavimus senesnių atsitikimų, jau tuojaus iš to pasirodo, kad čionai yra kalba apie tokius dalykus, kurie atsitiko dar prieš sutvėrimą pirmutinio žmogaus.

Aišku tad, kad tokias žinias ne nuo žmonių, tikrai iš kur kitur Maiziešius turėjo semti.

Deltogi prieštaravimas tarp trumpo laiko — šešių dienų, apie kurias Maiziešius kalba, ir tarp ilgų perijodų laiko, kaip nori geologija, jokiū budu neyra darodytas. O ir sekimas yvairių tvėrimo aktų, Maiziešiaus paduotas, visai nesipriešina tikriem geologijos darodymam.

Pagal Raštą Šv., trečioj dienoj buvo sutvėrti augmenys,¹⁾ penktaj — slankiojantieje vandeniniai gyvunai..... didelės baug-žuvys (velioribai) ir paukščiai;²⁾ šeštoj — žvėrys ant žemės, pagal savo veislę ir, ant galo, žmogus.³⁾

Tą pačią kaleiną parodo mums ir geologija. Seniausios, ką randasi, liekanos, yra tai liekanos augmenų; ir teip vadina mas blizgantis perijodas augmenų sviato pripuola formacijoj akmeninių anglių. Sekančios formacijos, ypač „jura“ ir „kreidos“ suteikia daugybę liekanų žuvų ir „didžiųjų baug-žuvų“, Saurų. Tuo tarpu žindanti gyvunai pasirodo tik vėlesnėse formacijose ir juo toliaus, tuo labiau jų skaitlius auga.

(Toliaus bus.)

1) V. Hummelauer. Der biblische Schöpfungsbbericht.

1) I Mos. 1,11-13.

2) I Mos. 1,20-23.

3) I Mos. 1,24-31.

Žinios iš pasviečio.

Amerika.

Tarpu Suvienytų Valstijų ir Italijos toms dienoms užslinko ne mažas debesis, o priežastis gana svarbi. 25 Balandžio keli amerikoniški apicierai kareiviszko garlaivio „Chicago“, stovincio tuomet priplaukoje Venecijos, išėjo į miestą palėbauti, mislydami, kad smarkiausiems ir mokičiausiems jankiams šiandien yra viskas valia daryti ir visur eiti kur užsimano, — prisi-gėrę iki norui pradėjo karczemoje dau-žytis. O kad italiszka policija norėjo už tokius nepaprastus darbus svetimoj szalij juos suaresztavoti — jie stojo vy-ras už vyrą! Vienok pasisekė suimti ir italiszkas sudas nusprendė: kapitoną garlaivio, Wayne, ant 4 mėnesių ir 10 dienų į kalėjimą, daktarą R. E. Led-betterą, poruczniką Doddridge ir kitus — kiekvieną po 3 mėnesius su užsimo-kėjimu visiems sudo kasztų.

Tur but ne prastai prasikalto, kad ir amerikoniškas ambasadorius jokio protesto prieszai valdžią ne pakėlė ir už juos ne užtarė. Nors diplomatiszškai priimta, juog svetimų apicierių jokia val-džia neprivalo skriausti bei sudyti, bet atiduoti ant sudo ambasadoriui, arba viresniam jų apicieriui, vienok Italija visai ne paiso, nes ir italai czia, Ameri-koje, daug daugiaus yra skriaudžiami, negu kiti.

Prezidentas Roosevelt labai rustus ir tur but mislyja atsilyginti su Italija už tokį atsitikimą.

Ne visur ir Amerikonams sekasi, kaip kad ant Philipinų nekaltus žmonės skersti.

Jų baisiausi kankinimai nekaltų žmonelių ant salos Samar jau lenda į virszų, lyg yla iš maiszo, kokiais lai-kais ir kiek nužudė žmonių. Gal mi-slino užglostyti. Tarpu kankintinių atsiranda ir keli katalikiszki kunigai, kuriems vandenį į vidurius pumpavo. Ar tai ne totoriszka barbarystė? Dabar kasdieną laikraszcziai tik ir užimti apie jų tokią civilizaciją!

William Labelle ir Albert W. Ber-trand, kurie pirm buvo kariaunoje pra-stais kareiviais Philipinuose, o dabar gyvendami Amerikoje ir nesibijodami apicierių — apsakinėja apie prajovus, apie barbariszkus kankinimus gyven-tojų, net kelių kankintinių ir pravardes

pasakė. Jie, sako, patis kankinę per prisakimą vyresniųjų. Pertad valdžia ir jenerolą Smith'ą patraukė į sudą. Bet kaip girdėt ir paskutinis visą bėdą verczia ant vyresniųjų, sakydams, kad ir jam buvo paliepta naikinti, kas tikt po lapo papultų. Matysim, kas bus at-einancziam laike.

Kare su boerais.

Pagal prisiustų informacijų skait-lius kariumenės boerų, dabar kariaujen-czių, daeins daugiau kaip iki 8000 ypatų. Visa ta kariauna padalita ant kelių dalių ir iszmėtyta po visas provin-cijas pietinės Aprikos.

Išz Transvaaliaus anglai nieko naujo nepranesza, tur but išz priežasties tverenczių susigadyjimų su boerais.

Anglai ir labai norėtų pabaigti tas kruvinas pesztynes, bet vis del savo naudos, kad paimti po priežiura, po savo globa nabagelius boerus. Anaip-tol, boerai nesnaudžia, nenori kad pa-skutinį laszą kraujo išszciulptu.

Kinai.

Maskolija vėlei naudojasi išz pra-stumo kiniecių. Dabar išznaujo nuo Siberijos gelžkelio linijos tiesia rėles į sostapilę, Pekiną. Pekinas tokiu budu neužilgo po savo sienoms galės prisi-žiurėti naujoms Peterburgo dramoms.

Persekiojimai krikščionių, kurie traukėsi apie porą metų, ir dabar dar nepasibaigia. Nelaimingoj szalij dar tokia stabmeldiszka tamsybė ir aklybė vieszpatauja, kad laikas nuo laiko vis užpuldinėja ant atsivertusių kiniecių ir misijonierių. Ir teip Sausije szio meto susirinkusi banda užpuolė ant bažniczios Sian-Yen-Tse, sudegino, ir misijonierius, ten gyvenanczius, ir kitus krikščionis išszudė. Pagaliaus-gi 15 Sausio parėjo žinia, juog Kuang-Tongu vėlei nužudė misijonierių Julieną ir du kiniecziu-krikščioniu.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti atgalios į tėvynę o ne-turi pinigų, lai kreipiesi prie mus. Mes kiekvieną nuveszim per 9 dienas į Bremą ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo su mažu damokėjimu. Raszyk tuojaus ant sekanczio adreso:

Columbia Shipping Office

158 Suffolk, cor. Stanton St. New York.

Išz visur.

Peterburgas, 28. Bal. Judėjimas malorusų prieszai valdžią Charkovskoj ir Poltavskoj gubernijose dar labiau pa-sididino. Iki 18.000 ypatų avsiginkla-vusių eina kaimas nuo kaimo, viską nai-kindami ir plėszdami.

Peterburgas, 28. Bal. Maskvoj agitacijos darbininkų ir studentų daėjo iki tokiam laipsniui, kad caras atsižadėjo ir velykas praleisti tame mieste.

Washington, 28. Bal. Angliszkas ambasadorius lord Pauncepote pavojin-gai serga.

San Francisco, 28. Bal. Straikai konduktorių ir motormanų pasibaigė ant jų naudos, 25 centai už valandą. Žmonės gatvėmis pėksztį ne vaiksztinės.

Rimas, 28. Bal. Sveikata kardi-nolo Ledochovskio daug geresnė.

Berlinas. Bėgyje paskutinių 25 metų gyventojų mieste Berline dasiekė iki milijonui.

Pittsburg, Pa. Audros daug blė-dies padarė; provincijose daug namų tapo sugriautų ir žmonių užmusztų.

Paryžius, 28. Bal. Šiandien ryte 10 val. 40 min. suvėjo vienas milijardas minutų (tukstantis milijonų) nuo užgi-mimo Kristaus.

Peterburgas, 29 Bal. Eina paska-los, juog caras per reskriptą gyvento-jams Maskolijos nori pagarsinti konsti-tuciją, apdirbtą mirusio jenerolo Boriso Melikovo, kurią Aleksandras II. buvo užtvirtinęs.

Peterburgas. Nužudytojas ministro Sipiagin'o, Balszanst, kalėjime apsirgo.

Manila, 26 Bal. Pasikėlelei ant salos Samar sudėdami ginklus pasidavė Amerikonam.

Berlinas. Berline vieną dieną at-sibuvo auksinis jubileuszcas vienuolikos jenerolų, kurie per tiek laiko tarnavo kariaunoj.

New-Yorke, 6 Gegužio. Arcivyskupas Corrigan po sunkiai ligai szendien numirė.

Peterburgas. Susekta sąrašas ant nužudymo visų Maskolijos ministrų.

Manila. Dekretas kareiviszko sudo kas link jenerolo Smith'o bus peržiūrėtas ne per jenerolą Chaffee, bet per prezidentą. Tur but Smith'as padavė apeliaciją ant iszsisukimo nuo tų bėdų.

Viednius. Pareina žinios, juog nuo 1. szio mėnesio Siberijos gelžkelių pasazieriniai trukiai ne bėgios, nės visas gelžkelis bus reikalingas kareiviszkiems užsiėmimams.

Lucca (Italija). Laike proceso razbaininko Musolino — buvo paszauktas pirmas liudytojis. Maria Angela, kuri buvo pirmutinė, atsisuko ant Musolino ir rodydama su pirsztu suszuko: „Sztai nužudytojas mano sunaus!“ Musolino, iszgirdęs tuos žodžius, pirmą syk savo gyvenime sudrebėjo ir iszbalio, pagaliaus baisiausiai įnirto. Norėjo pultis ant moteriszkės, bet policijantai sulaikė. Užsikeikė, kad atmonisės.

Philadelphia, Pa. Toms dienoms isz Rimo pribuvo komisija, iszsiusta nuo szv. Tėvo kas link kanonizacijos vyskupo Naumano ir bažniczioje szv. Petro prie susirinkimo didės minės iszrinktujų — tapo atidengtas jo grabas. Jo szventas gyvenimas ir garsus stebuklai patraukė bažniczios vyresnybę del tvirtesnio persitikrinimo. Vyskupas Nauman gimęs Czekijoje.

Rimas, 26. Bal. Szv. Tėvas sveikas. Maskolizskam ambasadoriui prie Vatikano kardinolas Rampolla prisiuntė laiszką su protestu prieszai maskolizską valdžią, kuri nustumė nuo Vilniaus sosto kunigaiksztį Bažniczios vyskupą Zviera viczių už tad tik, kad tas buvo apginėju katalikiszko tikėjimo. Dieninis laikrasztis „Osservatore Catolico“ placziai apie tą atsitikimą apraszo ir asztriai atsiszaukia prie maskolizskos valdžios.

Rimas. Szventas Tėvas per kardinolą Gibbons atsakydamas Amerikos dvasiszkių už szirdingiausius velyjimus dienoje sidabrinio jubileuszo tarp kitko teip sako:

„Myliu labai Ameriką ir džiau-

giuosi isz platinimo ir liuosybės tikėjimo. Meldžiu Jusų, kovokitės su visokioms klaidoms.“

Vladivostokas (Siberija). Czia sudegė katalikiszka bažnyczia. Po apgesinimui buvo jieszkota, ar kas mažam dar iszliko nuo ugnies isz brangesnių daiktų — bet nieko neatrasta. Pasakoja, kad bažnyczia pirm paliko apiplėszta, o paskui uždegta.

Clarion, Pa. Puse miestelio Marienville nuo ugnies pavirto į pelenus. Blėdies apskaitė iki 300.000 dol. Keli žmonės sudegė, o iki 50 ypatų likosi pavojingai apdegusių.

Rymas 2 Geg. Italijos karalius susimylėjo ant amerikoniszkų apicierų. Isz kalejimo iszleisti ir per amerikoniszką ambasadorių bus iszsiųsti į kometantą garlaivio „Chicago“, pagaliaus atiduoti kareiviszkam sudui.

Peterburgas 1 Geg. Bolszanst, kurs nužudė ministrą Sipiaginą, apszu dytas ant smerties ir 3 dieną szio mėnesio taps pakartas. Jo asabiszkumą policija laiko slapytbėje, bet nuspėja, juog jis neyra studentas, bet apicieras, nes yra matoma isz aplinkybių, juog buvo kariaunu sudu apszu dytas.

Philadelphia 1 Geg. Sudegė cigarų dirbtuvė Harburger, Horman & Co., kurioj dirbdavo 1200 mergaiczių. Laike ugnies tapo užmuszta 4 ypotos, o sužeistu daugiau 40.

Pajieszkojimas.

Asz Kazimieras Vaiviliaviczius pajieszkau savo draugo Antano Dikaus, paeinanczio isz Vilniaus rėdybos, Trakų pavieta, valscziaus Kroncus, parapijos Kalvių. 6 metai atgal gyveno Forest City, Pa. Jeigu kas apie jį žino arba jis pats teiksis duoti žinią ant tokio adriso:

Kaz. Vaiviliaviczius,
Box 417
Forest City, Pa.

(07-81)

Reikalingas vaikas, turintis 14-15 metų amžiaus ir mokantis lietuviszką ir vokiszką arba lietuviszką ir angliszką kalbą. Te atsiszaukia aptiekoje po No. 64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

Isz Amerikos.

Nelaimingas žmogelis.

Pradžioje Balandžio ant garlaivio „Vaterland“ į New-Yorką pribuvo sumaiszyto proto koksai žmogus John Dannhauser. Po pribuvimui tapo nušiuistas į ligonbutį ant Ellis Island. Porą dienų iszbuvęs atgavo protą ir sztai ką jis apsakė: Asz vadinuos teisingai John Dannhauser ir nuo senų laikų gyvenu Millvaukee, ten turiu paczią ir vaikus. Sausije, turėdams reikalą, iszvažiavau isz Millvaukee į Chicagą. Ir kaip sėdau ant trukio, nuo to laiko asz nieko negaliu atminti, kas su manimi stojosi, tik tuomet atbudau, kad atsiradau ant gatvių savo prigimto miesto Amsterdamo. Ant laimės užtektinai pinigų turėjau, kad galėjau nors bilietą atgal į New-Yorką iszsipirkti. Bet atgal važiuojant vėleis neatsimenu, kas su manimi dėjosi.

Amerikoniszki augintin'ai.

Hazleton, Pa., nekoksai vaikas 9 metų Vincenzo Damino, laike bėgiojimo gatvėmis pasigavo 11 metų mergaitę Annie Casteldi, užstumė ant sukurto laužo ir tol laikė, kol mergaitę apspirgėjo. Žinoma už tokį žvėriszkumą vaiką suaresztavojo. Jau gal ant visos pasaulės nerasi tokių vaikų iszdykusių, kaip Amerikoje. Jeigu isz jnunuomenės pradeda teip elgtis — tai kas bus paskui?

Karsztu vandeniu apszu tino.

Antanas Rubikas, Pittston'e Pa., parėjęs isz darbo namon, pradėjo už ką tai bartis ant savo moterės. Boba įnirszus piktume teip savo vyrui uždavė per sprandą, kad tas nenustovėjo ant kojų, krito ir pasimerkė į katilą szaliep stovintį su karsztu vandeniu. Nabagą tuo jau į ligonbutį nugabeno.

Pasimirė nuo bado.

40 mylių nuo Memphis, Tenn., 5 vaikai numirė isz bado. Tėvas, negaudamas ilgai darbo arti savo namų, uždarė vaikus stuboje, o pats iszėjo kur akės nesza, tik už kiek czėso atrado visus vaikus, gulinczius grįczioje.

Szliubas per teleponą.

Viena graži naszlė szįdien tik susitiko ir pirmą syk tik pasisveikino su savo jaunu vyru, kurio pirm visai buvo nemaczius, apart laiszkų, ir su kuriuom buvo ėmusi szliubą per teleponą. Ji buvo poni G. Gallagher isz Dayton'o,

o jis T. Coben išz Hopkinsville's. Jo suziedotinė kelios dienos atgal draugysteje tėvų, seserių, užpraszytų svečių ir pastoro atėjo į aptieką Dayton'e. Pastorius priėjo prie telefono ir užklausė jaunikio Coben, kuris teippat su pastorium m. Hopkinsville jau buvo laukęs. Pastorius užmetė jam kelis klausymus, matyt atsakanczius jo norui, potam priėjo jaunoji prie telefono ir tokiu pat būdu tapo iszklausyta per pastorių jaunikio. Visa ceremonija ryszio moterystės traukėsi apie 15 minutų. Kasztai telefono buvo 23 dolerei. Priesz ėmimą szliubo per telefoną jauniejai buvo visai ne matę viens antro iki sziam susitikimui.

Baisi koronė.

25 Balandžio Newarke, N. Y., Henry Schaub tapo pakartas už nužudymą savo paczios ir vaiko. Schaub'as buvo balbierium, bet tingėjo dirbti, per tad pati užmanė jį pamesti ir viena gyventi. Dasigirdęs vyras apie paczios užmanymą — nužudė ją ir vaiką, o pats sau persipjovė gerkle, bet nepavojingai.

O tai ubagė!

Priesz keletą dienų Bridgeport'e, Conn., pasimirė vargingame namelije nekokia Mary A. Thomas, kuri visada ubagaudama vargingai gyveno. Po jos smerties stuboje atrasta bankos knigučių ant 50.000 dol.

Amerikonizskas senatorius pesztynese naudojasi isz peilio.

Senatorius Suvienytų Valstijų p. Money važiavo elektrikiniu karu Washington'e ir per greitumą sėsdamas nuo vieno ant kito karo, nepasiēmė „transfero“. Konduktorius paskutinio karo pas jį praszė transfero arba 5 centų, arba, kad pons iszliptų isz karo, bet senatorius nei klausyt neklausė, ką konduktorius kalbėjo. Tad konduktoris senatorių už kalnieriaus ir su pagelba kito pasažieriaus iszpraszė laukan. Senatorius (kaip pasakoja) apsaugodams savo gyvastį isztraukė isz kiseniaus peilį ir szoko ant konduktoriaus.

Nežinia kame teisybė. Pirm buvo pagarsėje, kad už tokį pasiprieszinimą senatorius likosi suaresztuotu, o dabar laikraszcziai pranesza, kad senatorius kompaniją apskundęs už muszimą ir užpuolimą.

Szliubas ant grabo motinos.

Pereitoje nedėlioje mieste Harrisbury, West Virginia, pasimirė senukė

Fitzgerald. Subatoje, akiveizdoje visų susirinkusių, į stubą nabaszniškės atėjo pastorius ir atsivedė sunų mirusios moteriszkės ir mergaitę Mollie Bailew. Susirinkusieji žmonės nusidyvijo. Pastorius atsivedęs, vieną pastatė vienoj pusėj, o antrą kitoj pusėj grabo — liepė susiimt rankomis per virszų grabo ir atskaitė formą ryszio moterystės. Po ceremonijai apreiszskė susirinkusiems, juog motina jausdama arczių smertį reikalavo, kad jos sunus tuojuo po jos mirio su ta mergaite apsipacziuotų.

Sent žmonės Amerikoje.

16 Bal. mieste Coldwater, Mich., numirė Katre Zielinskienė, gimus Lenkijoj 1790 metuose, pragyvenusi 112 metų.

Aplinkinėj Connellsville, Pa., toms dienoms numirė negrė Lucinda Colės, turėdama 104 metus.

Wilkes-Barre, Pa., dar gyvena nekoksai James Melley, turėdamas dabar 102 metu. Iki senatvei buvo vis anglekasiu ir atsizimėjo dideliu stiprumu.

New-Yorke teipgi numirė negrė po pravarde Elinda Bonner Hunt, turėdama 109 metus. 13 dieną Balandžio, nedelios dieną, buvo dar bažniczioje, o 18 Balandžio numirė.

Admirolas Sampson numirė.

Garsus admirolas Sampson 6 d. Gegužio, 5 adyną vakare, Washington'e staiga numirė.

Vietines Zinios.

Kun. V. Gerdžiunas, kuris, pribuvęs isz Lietuvos, vieszėjosi pas vietinį kleboną, iszvažiavo į Chicago Ill., pas kun. Krauczuną.

Upėje East River atrastas moteriszkės lavonas, kuris, pagal sprendimo gidytojų, mirko apie porą sanvaiczių. Kas ji per viena, dar ne susekta, tik ant jos žiedo, kurį rado ant pirszto, užtėmyta dvi litaros „F. M.“.

Gyvenantis ant Metropolitan ave. barberis, italas Dominico Meli, 5 dieną szio menesio Newark'e tapo suaresztuotas, jis stengėsi pabėgti nuo policijos už nužudymą isz Revolverio savo draugo Diconso ant kampo N. 9 ir Driggs ave.

Subatoje 10 dieną Gegužės m. ant salės Gerkeno 89—93 Grand str. atsi-bus pirmas ir didelis metinis apvaikszciojimas ir balius susivienyjusių vietinių lietuviszkų draugysczių, kuris pradės 7asi val. vkare.

Mesos trustas.

Prekės mėsos, kiauszių ir kitų Amerikoje valgomų daiktų ko toliau, tai vis labiau augstyn kyla, nes teip trustas nori, kurs savo rankose turi viską sugniauzęs.

Visi Amerikos laikraszcziai nurodo žmonėms, kad nepirktų visai mėsos ir nevalgytų kokį iaiką, tai tuomet daug nupultų trustiecziams ir po nekuriu laikui atmusztų prekę. Czia tiek tas padėtų, kaip visai nieko, nes argi žmonės visi susijungtų į vienybę, kad mėsos nepirkti, tai visai prastai iszeina. Bet duokim sau, jeigu žmonės nepirktu mėsos ir nevalgytu, tai tik jau turētu valgyt ką kitą, o kiti valgomi daiktai irgi rankose trusto. Iszeina teip blogai, o kitaip — negerai. Trustą tur valdzia suvaldyti, bet ne žmonės, bet suvaldyti tikrai, tai tuomet mažam pasibaigtu plėsizmas paskutinių centų nuo varguolio žmogaus.

Kaip girdėtis, prezidentas Roosevelt iszdavė prisakymus ministeriui tiesdarystės p. Knox, kad trustą už tokius plėsizmus paszauktu į sudą. P. Knox, kurs iki sziam laikui visad mislydavo, juog joki trustai Amerikoje nesiranda, dabar visiems Suvienytu Valstijų prokuratoriams iszleido prisakymus, kad visus trustus patrauktų ant atsakymo už per virsz skriaudimą žmonių. Bet trustiecziai nepaiki žmonės, sako, mes pirmą syk girdim tą žodį „trustas“, o ne tik ką skriaudžiam žmones.

Tegul varguoliai žmonės isz bado mirsza, tegul verkia ir moka pinigų, kad milijonieriai greicziau daugiau milijonų surinktų. Tuo kartu p. Knox'o darbas pasibaigė be pasekmės, o vis ant nenaudos žmonių darbininkų.

Girdėsim, kas bus toliau. Bet jeigu dabartinė republikonų partija pavels ant tolesnio laiko teip pinigų plėsztį nuo žmonių, tai parengs sau grabą, nes žmonijai per kartu bus tas viskas kentėti ir ant ateinanczių rinkimų didesnė dalis balsų prik'bs prie demokratų partijos.

Prie vyskupo Zvieravicziaus.

Tėve, pasakyk, kur dabar buni?
Ar Tver'e, ar Ufoj gilioj džiuini?
Ar maž tarp „tundrų“ Sibiriaus plotų,
Ar maž tarp gudų, kur iskarijotų,
Sakyk, noriu žinoti.

Gana asz visaip jau išmėginau,
Žinias skaitydams, tavęs neb'žinau!
Triusu be miego naktį ir dieną...
Su tavo vardu žinia kiekviena
Man mano szirdį skrodžia!

Vis naujos žinios ir darbai pikti
Toj Maskolijoj; nuo ko palikti?
Kas ten yr ponas, kas gaspadorius,
Kad gimdo darbus tokius nedorus,
Gal jų sinodas szventas?

Mazam palaimints Jonas Kronsztatskis,
Pobiednoscev', ar diakas Viatskis,
Ar ne ministrai tą viską daro?
Ne! Fanatizmas rytinis varo —
Kad katalikus pjauti!

Jie visi kalti, nė vieno nėra,
Kurs but nematęs, kas per apiera:
Plėszant liežuvį, burną uždarant,
Skiriant nuo savų, ant vargų varant...
Visi tą darė, žino!

Apspietę szalį, lyg vilkų gauja,
Kad net Lietuva brangi dusauja!
Su tulže girdo, rods nori skersti...
Kad pravoslavais veikiau paversti —
Retežiais supa, plaka!

Neduod nei žingsnio į szalį žengti,
Neduod bažnyčių puosztį, parengti;
Prie Dievo szaukiant burnas uždaro...
Rods butų veisle baisaus pragaro,
Kad teip ant mūsų eina.

Tėve, kur Vilnius, kur žmonės tavo,
Kurie tau einant, tavęs dusavo?
O Vartai Auszros kame paliko
Mazam jau gudas ir juos užtiko
Katalikiskai kalbant?

Nes tikėjimo negal atskirti
Nuo tautos žmonių. Ir kas daryti?
Kur tik prabila jau lietuviszkai,
Arba užgrajin ar gied' lenkiskai —
Sibiran „buntovszcziki“!

Tuoj pradės gaudyt girioj žvėreles,
Isznaikins visas oro paukszteles,
Nės ir jie visi Lietuvoj auge
Ir lietuviszkai vis cziulba drauge —
Už tad Sibiran iszguis!

Jau nuo maskolių szunys bėgioja!
O tai delko? Lietuviszkuoja!

Ar tai ne geriau, kad „ruskai“ lotų,
Senei „orderius“ visi nesziotų!
Kad pravoslavais liktų?...

O vis už tiesą eina maskolei,
Kiek už tą tiesą kentėjo brolei?
Kurtus palieka ant balso žmonių,
Akli... nemato tų križevonių,
Tik „po moskievskų“ pjauna!

O geras tėve, ar tos motynos
Mažų vaikelių, ar tavę žino?
Žino ir verkia, verkia vaikelei,
Verkia paaugę, verkia senelei...
Ant isztrėmimo tavo!

Visi verk', visi, kas tur szirdele,
Nes ten nė viena sėta sėklelė,
Kurios iszaugę linksmai bujojo,
Nes visi visad nuo audrų klojo...
O verk' savo tėvelio!

Tėvai vaikelius savo apgynė,
Popus, jų mokslą kojoms sumynė;
Gudo žabangų — atsizadėjo —
Prieszai altorius aukas sudėjo —
Ir dabar krypti nekryps!

Beszirdis gudas tavę iszvaręs,
Tarp atskalunų burio uždarė,
Ten ant senatvės vargą suklojo,
Nes jau nuo seno jis bėdavojo —
Mazai sekėjų gaunas!

Ne buk nuliūdęs, tėve man braugus,
Isz to tur džiaugsmą visas jau dangus!
Už vargus tavo — vainiką pina
Buriai angelų; kelią gamina
I vietą laimės laimių!

Dabar anaip tol, Lietuva visa
Lieja aszaras dienas isztisas
Ir tavo vardo nemirsž nė vienas,
Atmįs griaudingas tas Vilniaus dienas,
Kada „Su Dievu“ sakei!

Maskoliui vistiek atspės tas laikas,
Puls tau prie kojų lyg mažas vaikas
Ir tars: Kunige! Atleisk man grieką,
Katalikystę laikiau už nieką!

Atleisk man, tėve, atleisk! —
P. Brandukas.

Redystės atsakimai.

T. Kizevicziui. Tamistos at-
sakimo ant Baczkausko atsakimo neta-
pinome, kadangi su tokiais kaip Bacz-
kauskas ginczius laikome už nenaudin-
gus. Kas į vietą prideranczių argu-
mentų naudoja tiktai pravardziavimus,
su tokiais nėra ką prasidėti. Su tokiais
vesti polemiką, tai yra lygiai kaip gin-
czytis su girta boba.

Temikit Lietuviai

„Žvaigždės“ Spaustuvėje galima
gauti naujai atspaudintų maldaknygių
„Maldu Vainikelis“. Prastesniuose, ir
geresniuose apdaruose, pradedant nuo
25centų.

LIGONIAI!

Uztikrinu visiems

pilną iszgydymą. Gydomos viso-
kios vidurinės arba pavirszutinės
ligos, plauczių skaudėjimai, galvos
sopėjimas, silpna atmintis, susi-
krimtimas, organų susilpnėjimas,
kojų skauduliai, isztinimas, vežligė,
baltapludė pas moteris, diegliai, ir
tt. nervų ligos, vandeninė liga, saus-
gėla, uždusimas, paraližius ir tt.,
Iszvarau kirmėles; teipgi visokias
votis, skaudulius ir tt. Geriausio-
mis elektriskomis prietaisomis gy-
dau nervų ligas.

Visas lyties ligas

iszgydau į kelias dienas. Užterszi-
mą kraujo, uodos ligas, sėmenų
pludimą, užbrinkimą, inkstų irpus-
lės ligas ir tt. Opas gerklėje, bur-
noje, nosy, akyse ir ausyse, orga-
nų susilpimą ir tt.

Uztikrinu kiekvienam atsitikime
iszgydymą isz pat szaknu. Kro-
niskzas (įsisenejusias) ligas asz
ypatingai gydau ir pažįstu. Nevar-
toju gyvojo sidabro.

Rodą duodu žodžiu ir per laiszkus.

Dr. Landes,

Specijalistas ligonbucziuos.

134 E. 24 st. kam. Lexington ave.
New York.

Priimu nuo 9 ryto iki 8 vaka-
re, nedeldieniais nuo 8 ryto iki 4
po piet. Ligonis nereikalauja pats
keliauti, gali tik paraszyti laiszką,
o vaistai bus nusiųsi pacztu arba
ekspresu. Susikalbėti galima len-
kiskai, angliskai, slavokiskai,
vengriskai ir vokiskai. Prakti-
kuoja Lebanon Bellevue Post Gra-
duate University Hosp. Direkto-
rius mediciniszko instituto.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

223 Roebling str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Iszeina kas CZETVERGAS,

Kasztuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažiurėtojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit:

„ŽVAIGŽDE“,

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 408 WILLIAMSBURGH.

Korespondencijos.

Elizabeth, N. Y. 27 dieną pereito mėnesio prasidėjo pas mus 40 valandų atlaidai. Svetimų kunigų buvo daugybė; buvo šitie: kun. S. Czepananiš iz Homstead Pa., kun. M. Szedvydis iz Pittston Pa., kun. Stakneviczius iz Mt. Carmel Pa., kun. A. Kaminskas iz New Philadelphia Pa., kun. P. Saurusaitis iz Waterbury Conn., kun. J. Ambotas iz Norwich Conn., kun. V. Matulaitis iz Newark N. Y., kun. G. Kraus iz Philadelphia Pa., kun. J. Zielinski iz South-Amboy N. Y., kun. A. Iwanow iz Bloomfield N. Y., kun. V. Masnicki iz Newark N. Y., kun. J. Strzelecki ir kun. Zaniewicz iz New-York, N. Y., kun. M. Slupek iz Staten-Island N. Y., kun. J. Swider iz Bonyone City N. Y., kun. B. Kwiatkowski iz Jersey City N. Y., kun. V. Varnagiris iz Brooklyn N. Y. ir kun. V. Gierdziunas, neseniai pribuvęs iz Lietuvos. Pamokslus lietuviszkai sakė: kun. V. Varnagiris, kun. V. Matulaitis, kun. Saurusaitis, kun. A. Kaupas ir kun. S. Czepananiš. Lenkiskai sakė: kun. Z. Swider, kun. Zielinski ir kun. A. Iwanow. (Prie mūsų parapijos priguli daugelis lenkų ir slavokų.) Ispažintį atliko suvirszum 800 ypatų.

Isz Lietuvos.

Senapile, Suv. gub., 10. Balandžio. Jonas Czesna, apie kurį nieko nežinojo, kame jis buvo dingęs, pasirodo, kad buvo pasilikęs Irkutske ant ilgesnio gyvenimo, bet nabagui toms dienoms ne pasisekė ir ten su kovojimu už lietuvių. Kratas darė apie pas 10 lietuvių, sykiu ir pas Czesną. Pirmutinius suėmė ir pasodino į kalinį, o paskutinis išsprudo iz nagų maskolpalaikių ir iz Irkutsko persineszė net į Vilnių. Vilniuje izsbuvęs pora sanvaiczių, persirėdęs į uriadniką, parvažiavo į savo tėvynę. Czia, žinoma, ilgai gyventi negalės, kaip girdis, sakė, trauksės į užrubežį.

Trys ukininkai, A. Bielskus iz Baltsupių, A. Zmuidina iz Keturvalakių ir A. Reklys iz Senapilės, Senapilėję uždėjo krautuvę visokių ukininkiszkų padarų: kulemų maszinų, maszinų rugiams ir szienui pjauti, plugų ir tt. Visą medegą pargabena iz Kauno krautuvės „narodnyj dom“. Ukinikai savo krautuvę užsekuravojo ant 40.000 rublių. Priesz pat Velykas iz po nakties ant krautuvės atsirado didelė lenta su lietuviszku paraszu. Sujutę ir pamatę raudonsiuliai, ko nepasiuto iz piktumo. Apie tai buvo žinia duota naczelnikui. Naczelnikas ant antros dienos su gauja kitų czinaunikių atbildėjo į krautuvę pas Rekly (nes jis ten gaspadorium) ir pri sakė, kad ans veikiausiai tą lentą nukabintu. Bet Reklys anei žodžio, sako, jus tiesos neturit lentas nuo namų kabinėti. Teip visi be jokios naudos iz krautuvės ir izsėjo, keikdami lietuvius.

Girdim, kad dar pora ukėczių žada įtaisyti krautuvę visokių materijų.

Kvietiszkis, Senapilės pav. Kaime Puskelniuose Verbų dieną pas ukiniką Brazį atbildėjo trys žemsargiai, kratą daryti. Ukiniko tuom tarpu namieje nebuvo, buvo izsvažiavęs į bažniczią. Žinoma, raudonsiuliai pradžiugo, neradę ukininko, tik vieną jo tarną, sako geriau kratą padarisent. Ant pagelbos prisitraukė dar pora stubelnikių to paties kaimo, atplėsžė užrakintas duris seklyczios ir pradėjo sznipinėt po visus kampus. Pirmiausia jiems puolė į akį szaudyklė (ukininkas turėjo bilieta), kurią paėmė, apvuostė visus stalczuikus, izsėję duris užkalė vinimis ir patis nu-

piszkėjo. Ukinikas pargrįžęs iz bažniczios atrado miszinį. Pirmiausia puolėsi į seklyczią ir rado paimtą vekselį ant 100 rub. Visus tris raudonsiulius ir kitus du, ką jų prie to priklausė, Brazis padavė po sudu, o tarną už liudytoji.

Kvietiszkių vaitas pons Lelėszius subankrutijo, bet subankrutijo ir kasierius p. Matulaitis iz kaimo Bitikų. Lelėszius per 9 metus bevaitaudamas teip priprato prie „monopolskės“, kad ne užtekdamo nė algos, nė uždarbių. Gert reikia, o už ką tu žmogus gersi, kad keszenių nė kapeika nesiranda. Atėjo jam ant mislies, kad jis po savo užveizda turi valszcziaus kasą, kurioje atsiranda ne tik keli szimtai, bet keli dar tukstancziai. Kartą atsitiko, kad pas jį buvo padėtas raktas kasieriaus, dasirengęs prie kasos izsziēmė „katariną“ ir per nekuri vaiką buvo apsimalszinęs. Sustokavo vėl pinigėlių, budas jau buvo atrastas, pasiēmė vel szimtuką ir teip szimtukas po szimtukai, žiuri, kad jau nera kelių desetkų szimtukų. Bet nemislykit, kad ans viens sznapsavo, neaplenkdavo ir paties kasieriaus ir savo sandraugų. Visi jie gyrė, kad labai geras vaitelis, valszczionis džiaugdavosi kartu su juom gerdami, o nebagai nežinojo, kad savo kruviną prakaitą geria. Ne amžinai laimėti su svetima proce. Dasizinojo ir kamisorius apie jo varomus geszeftus. Vaitas izsgirdęs atvažiuosentį komisorių ant peržiuros kasos, sukvietė savo artimesnius ukinikus, izskėlė puotą, ant kurios nepritruko ir koniako, praszidams, kad jeigu komisorius pas anuos klaustų, ar ėmėt iz kasos pinigus — tai kad atsakytų — ėmėme, nes jau nekurių ukinikių ir vardai buvo įtraukti į knygas iszeigos kasos, o po izsvažiavimui žadėjo vėlei ukininkų vardus knygoje izbraukti. Ukininkai pasigailėdami Lelėsziaus, prizaėjo izspildyti jo praszymus. Tuom tarpu komisorius neatvažiavo. Vaitas dar labjaus pradėjo gėriauti, kad jau net rasztinyczią ir tarnystą visai pamirzo. Dasigirdęs naczelniks — atstatė jį nuo tarnystos. Mato vaitas, kad bus ne pyragai, kad atsieis izsduoti skaitlių pinigų kasos, užtad Petniczios naktį priesz Verbą pasiēmęs iz rasztiniczios knygas, lenciugą ir peczetį — izsdulkėjo, nieks nežino kur. Apžiūrėjo kasą, buk truksta viso 17.000 rublių. Naczelnikas, kaipo vaito, teipo ir kasie-

riaus ukes užėmė, bet ar toms ukėms uždengs 17 tukstanczių? Nuo valdžios paskirta 300 rublių tam, kurs atrastų poną vaitą. Pasakoja, kad tiems ukėnėms, kurie prižadėjo už jį užstoti laike atvažiavimo komisoriaus, vaitas turėdams valscziaus peczetį, prisiuntė per pacztą pakvitavones su savo paraszu, juog jau jų pinigai atiduoti. Niekas nežino, kur dabar jis vaitauja.

A i t v a r a s.

Pats apsigavo.

Varszavoj į vinų krautuvę įėjo smarkus studentas ir papraszė gaspadoriaus, kad jam duotų kataliogą brangiausių vinų. Kad studentas pareikalavo kataliogo, gaspadorius tuojaus pažiūrėjęs ant jo galėjo suprast, kad jau czia pauksztis tur but geras, bet nenorėdams kataliogo duoti, paliepė tarnui atneszti keles bonkas geresnio vino ir jam paduoti. Studentas išsirikino kur geriausias, atsisėdo prie stalo ir ėmė gerti, kartu žiurėdams į laikraszczius; tuom laiku bonka paliko jau sausa, o gaspadorius krautuvės nenuleidžia akių nuo jo, norėdams žinoti, kas czia pasidaris, mažam jis už viną nenorės užsimokėti, arba nematant norės išsprusti.

— Norėcziau labai užsimokėti Tamstai — tarė studentas linksmu veidu, — bet reikia Tamstai žinoti, kad asz žinau kitaip kaip užmokėti. Ir ką-gi man Tamsta pasakytumet, kad asz Tamstai užsimokėcziau už viną — auksine, visų brangiausia daina?

Gaspadorius išzgirdęs tokius niekus, papraszė jo, kad jis mestų į szalį tokius išzdergimus ir juokus, o užmokėtų, kas reikalaujas, — bet studentas nenori pasiduoti.

— Ar Tamsta nežinai, kad tas viskas nuo Tamstos priguli, manas geradėjau — tarė studentas — jeigu nori, tai priimk mano dainą kaipo užmokesnį, o jeigu nenori, tai ne. Jeigu asz Tamstai uždainuosiu, o Tamsta pats pasakysi: „tas man tinka,“ tuomet nereiks man užsimokėti, o jeigu Tamsta pasakysi: „tas man netinka,“ tad Tamsta gausi pinigus.

— Dar sykį meldžiu ne turėk reikalo su manimi tokius szposus varinėti! Užmokėk Tamsta ir gana!

Kitus sveczius czia sėdinczius apėmė žingeidumas, kaip išzgirdo studento kalbą su gaspadoriumi ir jie neatbutinai norėjo dasižinoti ir išzgirsti, kas tai būtų per daina tokia brangi. Per tad jie įkalbino gaspadorių, idant tas sutiktų ant dainų studento. Juk, sako, kaip jis dainuos, tai Tamstai bus nesunku pasakyti, kad: „tas man netinka.“ Gaspadorius paklausęs sveczijų — sutiko, o studentas pradėjo dainuot:

Miglotas rytas, tamsus aglynas —

Guli studentas szile ne gyvas....

— Tas man netinka! — atsiliepė gaspadorius su piktumu. Studentas pradėjo naują dainuot: •

Kad paukszteliu but,

Jo sparnus turėt....

— Ir tas man netinka! — vėlėi su piktumu atstliepė gaspadorius.

Dabar studentas dar garsiau uždainavo:

Ant kalnelio drabulelė,

Dreba, labai dreba....

— O tas man visai nepatinka! Užmokėk Tamsta ir gana!

— Na, jeigu Tamstai ir tas nepatinka, tai nier ką daryti — tarė su nuiludimu studentas, pasisėmė iš kiszeniaus saują pinigų, pradėjo ant stalo skaityt po vieną ir vėl uždainavo:

Mokėk, mokėk, mielas broli,

Gaspadorius laukia, stovi....

— Teip! Tas man tai patinka! — suriko gaspadorius, matydams ant stalo pinigus, visai pamirszęs apie sutikimą su studentu.

Studentas turėdams sveczius už liudytojus — apie ką buvo kalbėta su gaspadorium — susizėręs visus pinigus į saują, išėjo iš krautuvės szvilpaudamas. Gaspadorius tik žiopsojo, koku budu tas viskas galėjo atsitikti, o svecziai iki valiai prisijuokė.

Nepaprasta liga.

Maskoliszkam ligonbuty mieste Elisavetograd'e ne per seniai buvo atėjęs viens ligonis, darbinėkas gelžkelio, sergantis navatna liga, vadinama „mimikria“. Žmogus, sergantis tokia liga, prieszai savo valią ein pėdomis matomų sau žmonių ir visų gyvų sutvėrimų: jeigu kas raszo — ligonis pasikel nuo lo-

vos ir pradėd raszyti, kosti kas — ligonis teipgi tą patį atkartoja; verkia — ligonis teipgi; žiurėdams ant valganczio — pats atsisėda valgyti; pamato miegantį — atsigul ir užmiega. Ligonis teip buna apimtas ir teip klausosi, kad kartais pradeda loti, jeigu girdi szunių lojimą; gieda, jeigu išzgirsta gaidį giestant ir t. t. I ligonbutį ans pasidavė delto, kad draugai juokės iš jo ligos; apstodavo jį visi ir kartu rėkaudavo visokiais balsais, tad ans nežinodamas kurio klausyt ir kas rėkt, tik apalpdavo ir krisdavo pusgyvis. Ligonbuty visus ligonius su savo liga ans įerzindavo, bet netrukus ligoniai atrado gydiklas del jo: visi atsiguldavo ir tylėdavo, tokiu budu jį ir užmigdydavo. Gyditojai jokio palengvinimo jam negalėjo padaryti, nes per mokslinczius ta liga ne yra atrasta, pertad ir vaistų jokių nuo jos nesiranda.

Vargingas žmogelis vėlėis turės eiti prie senoviszko savo darbo, jeigu bus priimtās; ir senoviszka turės kentėti visokius juokus nuo savo draugų, piktų žmonių. Yra tai žmogus 35 metų, fiziszka visai sveikas. Atsitikimai panaszių ligų — labai reti. Ją atranda tik sziaurinėj Siberijoje prie upės Amuro ir žemėje Jakutų. Priežastis apsirgimo ta liga, pasakoja, kad ten del žmonių tik mirtinas prigimimas gyvuoja, ypačiai žiemos laike, neapregiamos platybės sniego — tokiu budu ir hipnotizuoja žmogų.

Juokai.

Maskoliszkoje mokikloje.

— Jaremka! kokią dalį žemės Kolumbas atrado?

— Nežinau, pons psorau.

— Tai tau teip! O ar nežinai į kur visi prasikaltėliai bėga nuo caro nagų?

— Aa, žinau — į Ameriką! Kolumbas delto ir atrado, kad but kur pasislėpti nuo tokių nevidonų.

Gera proga.

— Užpraszcziau tamstą ant pietų, bet tamsta busi tryliktas.

— Nenusimink, tamistele, asz galėsiu valgyti už savę ir už keturicliklą.

— Prane, delko sznypsztuku szluostai torielkas?

— Tai nieko nekenkia, nes jis ir teip jau juodas.

IŽDU SALA.

Angliškai parašė ROBERTAS L. STEVENSON.

(Tąsa.)

— Dikas — atsiliepė vienas.

— Ar Dikas? Tegul dabar Dikas meldžiusi — šnekėjo Silveras. — Jis gali žinot, koks likimas jį laukia, o kad laukia, tai galite man pasitikėt.

Bet čia augštas vyras su geltonomis akimis įsimaišė į kalbą.

— Nustok, Džonai Silverai! — tarė jis. — Šita užgulumė padavė tau juodą ženklą pilnoje rodoje, kaip reikalauja priderystė; atversk jį, kaip reikalauja priderystė, ir pažiūrėk, kas ten parašyta. Tada galėsi kalbėti.

— Dėku, Jurgi — atsakė virėjas. — Visados buvai greitas prie reikalų ir žinai visus įstatymus ant atminties, Jurgi. Man tas patinka. Vienok pažiūrėsim, kas ten yra; aha! „Numestas“ — teip. Labai dailiai parašyta, po teisybei; kaip drutas, prisiekiu. Ar tavo tai ranka, Jurgi? Gerai. Matau, kad pasidarei vadovu šitos užgulumės. Nesidvyvysiu, jei tave išrinks ant kapitono. Tik padaryk man malone ir atnešk balaną, — pypkė nedega.

— Šelauk! — atsiliepė Jurgis — neviliok užgulumės. Esi juokdaris, mės tai žinome; bet jau po tavim ir gal nulipsi nuo statinės ir padėsi mums balsuot.

— Man rodosi, sakei, kad pažįsti įstatymus — atsakė Silveras su paniekinimu. — Pagaliaus, jeigu nežinai, tai aš žinau. Aš lauksiu šičia. — nes esu vis dar jūsų kapitono, suprantit? — kol jūs neišdėsite savo skundų ir aš neatsakysiu ant jų. Dabar jūsų žodžiai neverti nė špigios. Pamatysim dar kas bus.

— O! — atsakė Jurgis — nesibijok nieko, mės jieško me nieko, tik teisybės. Pimučiausiai, tu pavelijai viesiems atvažiuot šičion ir busi labai drąsus jai pasakysi, kad ne. Antra, paleidai neprietelius iš šitų slastų be nieko. Delko jie norėjo iš čia išeit, aš nežinau; bet kiekvienas galėjo suprast, kad jie norėjo. Trečia, nedavei mums užpulti ant jų, kad jie kraustėsi laukan. O, mės matome kiaurai tave, Džonai Silverai; tu nori įklampint mus, kad pasidalinti izdu su anais, ir tas tai yra negerai su tavim. Ant galo šit čia tas vaikas.

— Ar viskas? — paklausė Silveras ramiai.

— Užtenka ir to — atsiliepė Jurgis. — Mės visi kybo sime ir kepsime ant saulės per tavo vetaurumą.

— Gerai, dabar paklausk, ką atsakysiu ant tų keturių punktų, o atsakysiu aš ant visų, viens po kitam. Sakot, kad aš sugadinau kelionę? Gerai, jūs visi žinote, ko aš norėjau; jūs visi žinot, jeigu teip būtų pasidarę, kaip aš norėjau, butume visi dabar buvę ant „Hispaniolos“, kaip niekas, visi gyvi ir sveiki ir pilni geros dvasios, o ir izdas apačioje, po perkunų! Bet kas man užstojo kelią? Kas privertė mane išsi duot su mūsų užmanymu, jeigu turėjome dar kapitoną? Kas įkišo man juodą ženklą tą dieną, kad išlipom ant krašto, ir kas pradėjo tą šokį? Ai, dailus tai šokis — ir aš jį su jumis šoku o išrodo lyg būtų triuba*) pakabinta ant virvės galo ant kartuvių, ties Londono miestu. Bet kas jį pradėjo? Ar ne Anderson ir ne Hands ir ne tu, Jurgi Merry? Jūs paskutiniai susidėjot su manim; jūs, kaip velniai, pasiputėte ir laikėtės su

kapitonu prieš manę ir jūs tai prapuldėt daugelį iš mūsų! Po perkunų! Ar tai nesumuša didžiausių užmetimų?

Silveras sustojo. Mačiau iš veido Jurgio ir jo kompanų, kad tie žodžiai nebuvo ant tuščio pasakyti.

— Tiek apie pirmą punktą — rekė toliau apkaltintas virėjas, braukdamas prakaitą nuo savo kaktos, nes šnekėjo teip smarkiai, kad net namai drebėjo. — Bet duodu žodį, kad šnekėt jums, tai jieškot sau ligos. Neturit nė supratimo nė atminties ir negaliu permąstyti, kas pasidarė jūsų motinoms, kad leido jus ant marių. Ant marių! Laimės ponai! Man rodosi, jums būtų geriau buvę pasilikti kriaučiais.

— Gana, Džonai! — atsiliepė Morgan. — Šnekėk prieš kitus punktus.

— A! prieš kitus! — atrėmė Džonas. — Gražiai susta tyti, ar ne teip? Sakote, kad šita kelionė nenusisekė per mano liurbystę. Ai, kad žinotumėte, kaip nenusisekė, tai kitaip šnekėtumėte! Teip esame arti kartuvių, kad man sprandas stingsta ant vieno pamislyjimo. Gal matėte tokius; pakarti jie ant retežių, paukščiai aplink juos lakioja, marininkai rodo ant jų, kaip jie leidžiasi žemyn drauge su nuplaukimu. „Kas tas“? klausia vienas. „Tas? Ar nepažįsti? Juk tai Džonas Silveras. Aš jį pažinojau gerai“, atsako antras. Prie to visko gali girdėt barškėjimą retežių..... Tai yra vieta, nuo kurios mės jau netoli, visi mės, motinos vaikai, pasidėkavojant jom ir Handsui ir Anderson'ui ir kitiems kvailiams iš jūsų pulko. Jeigu dabar norite žinot apie kervirtą punktą, apie šitą vaiką, tai drebkite kaulai! Jis yra mūsų užguldytiniu. Ar mums išpuola žudyt užguldytinį? Ne, to nepadarysime; jis gali būti mums paskutiniu išgelbėjimu, kam ir nesistebėčiau. Užmušt vaiką? Ne, aš jo nemušiu, vyrai! O trečias punktas? Ai, daug yra šnekos apie trečią punktą. Gal jūs nelaikot už nieką, kad tikras kolegijos daktaras lanko jus kasdien — tave, Jonai, su perskelta galva ir tave, Jurgi Merry, ką dar nėra šešių adynų, kaip turėjai bjaurius drebulius, o akis dar ligšiol turi išblyškusias, kaip citrina? Ir gal nieko nežinojote, kad jiems ateina pagelba, ką? Bet ji ateina ir jau netoli. Norėčiau žinot, kas norės turēt užguldytinį, kad ji pasirodys. O apie antrą punktą: delko padariau derybas — ar neatsimenate, kaip keliais ėjote pas mane prašydami, kad jas padaryčiau — klupšti ėjote, buvot nusiminę — butumėt badu išmirę, jeigu aš nebūčiau..... bet tas niekis! pažiūrėkit tik čion — šit delko!

Jis numetė ant žemės popierą, kurią tuojau pažinau — ne ką kitą, kaip tik žemlapį ant pageltusios popieros, su trimis raudonais kryželiais, tą patį žemlapį, ką radau ceratoje ant dugno kapitono skrynios. Delko daktaras atidavė jį jiems, negalėjau jokių budu suprasti.

Bet jeigu aš negalėjau suprast, tai piratai stačiai nenorėjo tikėti. Jie šoko ant žemlapio, kaip katės ant pelės ir pradėjo traukti jį viens kitam iš rankų. Iš jų keiksmų ir vaikiškų juokų galima buvo pamislyti, kad jie netiktai laikė savo pirštuose auksą, bet jau buvo ant marių, saugioje vietoje.

— Teip — tarė vienas, — tai Fliutas be abejo. J. F. ir pabriežimas apačioja pavidale mažgo..... Teip jis visados pasirašydavo.

— Labai gražu — atsiliepė Jurgis. — Bet kaip mės su izdu išvažiuosime, neturėdami laivo?

Silveras staiga pašoko ir laikydamasis sienos su ranka, suriko:

— Dabar aš tave persergsčiu, Jurgi! Išstark dar vieną tokį žodį ir pamatysi, su kuo turėsi imtis. Kaip? — klausia. Ar aš žinau, kaip? Tai tu turėtum pasakyti tą man, tu ir kiti, ką prapuldėte laivą. Kišatės į ne savo reikalus, kad jūs su degtumėt! Bet jūs nieko nežinote, negalite žinot; jūs neturit galvoje tiek smegenų, kiek blakė. Užtai, Jurgi Merry, gali šnekėt, jeigu nieko kito gero nemoki.

*) Čia yra supainiojimas žodžių. Angliškai Lorn pipe reiškia ir triubą ir ypatingą šokį, mylimą marininkų.

— Tai gana aišku — tarė senis Morgan.

— Aišku! Aš misliju — atsakė virėjas. — Jūs prapuldėte laivą, aš radau izdą. Kas geresnis žmogus? Dabar atsisakau, po perkunų! Išsirinkit, ką norite sau už kapitoną, — aš daugiau nenoriu.

— Silverai! — suriko jie. — Barbecne ant visados! Barbecne kapitonas.

— Dabar jau teip giedat? Ką — suriko virėjas. — Jurg, man rodosi, turėsi laukt kitos progos, prieteleli; ir tavo laimė, kad neesu kerštingas žmogus. Bet aš teip niekados neapsieidavau. O dabar, broliai, ką padaryti su juodu ženklų? Jau jis negeras, ką? Dikas sugadino sau laime ir bibliją — tai viskas.

— Ar neužteks pabučiuot knyga, ką? — sudejavo Dikas, kurį regimai ėmė nerimastis dėl prakeikimų, kuriuos ant savęs užsitraukė.

— Supjaustyta biblija! — atsiliepė Silveras išjuokiančiai. Ne, to neužteks. Bučiuot tokią bibliją vistiek, ką bučiuot daiktų knyga.

— Tai bučiuot nėra nusidėjimo? — riktelejo Dikas, lyg nudžiugęs. — Tai ją verta laikyti su savim.

— Žiurėk čion, Džimai, — ar nenavatna? — tarė Silveras, duodamas man popierėlę.

Buvo tai apskritas sklypelis didumo dolerio. Viena pusė buvo balta, nes sklypelis buvo išpjautas iš paskutinio lapo; ant antros stovėjo pora eilučių iš Apreiškimų — tarp jų ypač man įsidėmėjo žodžiai: „Lauke šunes ir žmogžudžiai“. Išspaudinta pusė buvo išpaušinta suodėmis, kurios jau nusitrynė. Ant baltos pusės stovėjo žodžiai, parašyti teip pat suodėmis „Nemestas.“ Tą popierėlę turiu ligšiol, bet ant jos jau nepamatysiu rašto, tik bruožą, kurį galys padaryti su nagu.

Tokia buvo pabaiga to naktinio atsitikimo. Neužilgo, išsigėrę po gurkšnelį, atsigulėme, o lauke Silveras pastatė ant sargybos Jurgį Merry, grąšindamas jam smerčią, jei dabos negerai.

Ilgai negalėjau sumerkti akių. Mislijau apie žmogų, kurį užmušiau, gindamas savo gyvastį, o daugiausiai apie Silverą, kurs pradėjo pavojingą darbą: vienoje rankoje laikė paklusnume piratus, o kita grabaliojo iš paskutiniųjų pragumų išgelbėti savo gyvastį. Jis dabar miegojo ramiai ir knarkė balsiai. Mano širdis vienok gailėjosi jo, tokio nedoro, teip žemai nupuolusio: mažiau apie baisesius pavojus, ant jo užklupusius, ir kartuves, jo laukiančias.

XXX.

Ant paroliaus.

Pribudino manę — po teisybei, visus pribudino, nes, kaip mačiau, pats sargas kruptelejo ir atšoko nuo adverijos, prie kurios buvo atsilošęs — grynas, garsus balsas, šaukiantis mus iš giraitės:

— Namai ant kalnelio, a-u! Daktaras atėjo.

Ištisų buvo tai daktaras. Nors man buvo malonu išgirsti balsą, vienok pasidarė po draug nesmagu. Susigėdijau atsiminęs savo nepaklusnumą ir vagišką pasielgimą; jaučiau, kad nedrįsiu pažiūrėti daktarui į akis, nes kur tarp kokių draugų ir pavojų jis manę ras!

Jis turėjo atsikelti dar prieš dieną, nes ką tik buvo pradėję aušt. Pribėgęs prie langelio ir pažiūrėjęs laukan, pamčiau jį stovintį, kaip aną-dien Silveras iki kelių tirštame ruke.

— Tai tamista, daktare! Labą rytą, labą rytą! — rėkė Silveras, visiškai išsiblaivęs, balsu geriausio žmogaus ant svieto. — Ankstybas ir linksmas, kaip visados; o kas-kas, bet

ankstybas paukštelis, kaip tai sakosi, vis gaus sau maistą. Jurgi, eik padėk daktarui perlipti per zomatą. Visi pacientai laikosi gerai — visi sveiki ir linksmi.

Teip jis kalbėjo, stovėdamas ant kalnelio, su lazda po pažastų, laikydamasi su viena ranka sienos. Išrodė jis senoviškas Džonas iš balso, pasielgimo ir išreiškimo.

— Mes turime čia netikėtą daiktą parodyti tamistai, pone — kalbėjo jis toliau. — Turime mažą pašalietį čia — e! e! Naują stancijonierių ir kampininką, o sveiką ir linksmą, kaip stirną. Miegojo, kaip kaladė, šalia Džono — kunas prie kuno visą naktį.

D-ras Livesey tuo tarpu buvo jau šioj pusėj zomato ir netoli nuo virėjo. Aš išgirdau jo kiek persimainiusį balsą:

— Ne Džimą?

— Tą patį Džimą, ką turėjome ant laivo — tarė Silveras.

Daktaras sustojo staiga, nieko nesakydamas. Praėjo kelios sekundos, pirm neg jis galėjo pasijudinti iš vietos.

— Gerai, gėrai — tarė jis ant galo, — priderystė pirmiau, o pramoga paskiau, kaip ir tu pasakytumei, Silverai. Eime pažiūrėti tų jūsų ligonių.

Jis įėjo į gryčią ir, šaltai linktelėjęs man galvą, pradėjo žiūrėti ligonius. Nerodė jis jokios baimės, nors galėjo žinoti, kad jo gyvastis, tarp tų klastingų šėtonų kybojo ant plaukelio. Jis barškino pacientus teip, lyg būtų buvęs kokiuos ramiuose namuose Anglijoje. Jo pasielgimas atsiliepė ant piratų: jie teip elgėsi, lyg nieko nebūtų atsitikę — lyg jis vis dar būtų laivo daktaras, o jie ištikimi marininkai.

— Eini geryn, brolau — tarė jis vyrui su aprišta galva — ir jeigu kas ant svieto buvo arčiau smerties, tai tik tu; buvo galva turbut kieta, kaip geležis. O tau, Jurgi, kaip yra? Persimainei ant veido, matau. — Na, nėra dyvo, tavo kepenos apsvirtę. Ar paėmei anų vaistų? Ar jis ėmė vaistus, vyrai?

— Teip, teip, pone, jis ėmė — atsakė Morgan.

— Nes, matot, kadagi tapau maištininkų daktaru, arba geriau sakant, balinių daktaru — kalbėjo d-ras Livesey meliausiu balsu — pastačiau sau už garbę nenustot nė vieno žmogaus karaliui Jurgiui (Dieve laimink jį!) ir kartuvėms.

Latrai žvilgterėjo viens ant kito, bet prarijo karštus žodžius.

— Dikas nesijaučia gerai — atsiliepė vienas.

— Nesijaučia? — atsakė daktaras. — Gerai, eikš čia, Dikai, ir parodyk savo liežiuvį. Kaip-gi, stebėčiausi, jeigu jis jaustųsi gerai! jo liežiuvis gali išgązdinti prancuzą. Kitas drugys.

— A matot! — tarė Morgan, — tas išėjo iš gadinimo biblijos.

— Tas išėjo iš to, — atsiliepė daktaras, — kad esate didžiausi asilai ir kad nežinojote atskirti gero oro nuo nuodų ir sausos žemės nuo netikusios, užkrestos liga balos. Man rodosi — žinoma, tai tik mano nuomonė — kad jūs turėsite brangiai atsimokėti velniui, pirmneg išvargsite tą moliarį iš savo kuno. Stovėti liekne! Silverai, stebiuosi tau. Tu netoks kvailas, kaip jie visi; bet, rodosi, neturi nė pradinės pažinties sveikatos įstatymų,

Paskui išdalinęs vaistus, kuriuos ligoniai priimdami išrodė daugiau ant vaikų, ne kaip ant kraujageringų maištininkų ir piratų, tarė:

— Gerai, užteko šiadieniai. Dabar norėčiau pašnekėti su anuo vaiku.

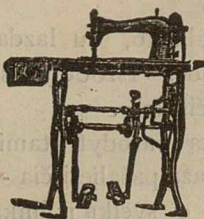
Jis linktelėjo galvą į mano pusę.

Jurgis Merry stovėjo ties durimis spjauydamas ir raukdamasis nuo negardžių vaistų, bet prie pirmų daktaro žodžių, apsisuko ir suriko: „Ne!“ keikdamas.

Silveras sudavė į statinę su kumščia.

(Toliaus bus.)

Lietuwiskakrautuvisokių siuvmumaszin

Parduodu naujausias ir geriausias visokias siuvmamas maszinas, o ir taisau jas. Teipgi užlaikau visokius reikalingus daiktus prie siuvmamu maszinu.

Teipgi maszinas mainau ir parandavoju. Cilinder ir maszin Alietju užlaikau. Gesa ir Elek-trika del maszinu varymo pri-taisau už pigiausia preke.

ADOLPH WACHSMAN,

59 Graham Ave., arti Moore St., Brooklyn, N. Y.

Lietuviai!

Jūs tankiai reikalaujate siųsti kam į kraują daviernastį ir kitus paliudyjimus; kreipkitės prie mūsų, asz tą viską atliksiu kuo geriausiai. Paraszysiu daviernastį ir parupinsiu konsulio paliudyjimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC,

727 East 19th Street, New York, N. Y.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

I. Miluszauskas,

Box 338

Forest City.

Stanislovas Poteliunas.

Plymouth, Pa.

Povylas Gaizauckas,

24 7th Str.,

Mahanoy City, Pa.

Juozas Kasiulaitis,

74 Carrol str.,

Pittston, Pa.

M. Schermis,

113 North 5th Str.,

Brooklyn, N. Y.

Mikolas Miskunas,

8 Belmont ave.,

Newark, N. J.

J. Macziulaitis,

165 Ferry Str.,

Newark, N. J.

J. Rabikauckas,

328 Plymouth Str.,

Brooklyn, N. Y.

Jonas Karalius,

652 W. German str.

Baltimore, Md.

A. Kozlovsky,

2728 Shelly str.

Pittsburg Pa.

J. Rikteraitis,

67 James str.

Waterbury, Conn.

DARBININKU DRABUŽIU KAUTUVE

KOBRE,

87 Grand St.

Brooklyn, N. Y.

Skrybėlės, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabužiai didžiausiame pasi-
rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.

Ypatingai daug Kelnu.

Nieks negal mažesne prekę už mus ant
Grand st. padaryt.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių suknios
isz geriausio **kaszmiro** su
puikum pamuszu už

\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCZIAI \$16.00 ir dau-
giaus. Kunigiszkos suknios
\$12.00 ir augszeciaus. Gera
visa eile drapanų \$18.00 ir
augszeciau. Paltos extra \$20.00
augszeciau.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St.,

New York.

Garsingos Kalifornijos giduoles.

Parduodame ir siuncziamę į visas
dalis Amerikos nuo visokių užsiseneju-
siu ligų. Raszidami gromatas įdėkit
už 2c. marke dėl atsakymo. Teipgi
turimė Kalifornijos gyduolių dėl augimo
plaukų ir nuog slinkimo, ir nuog pleis-
kanu, siuncziam į visas dalis Amerikos
ir Europos.

Jaigu nori kad atsipratint nuo svai-
ginanczių gėrimų, tai yra arielkos, arba
rukimo pipkės, cigarų, ir paperosų, nuo
kurių tankiausia žmonės apserga ant-
krutinės, paraszyk pas mus o mės tave
iszgidysime.

W. K. Szemborskis, 44 Wilam Str.

New Britain, Conn.

GEO. SCHOBEL,

Pardavinėja visokias mėsas, kaip tai:

*Jautiena, Avinczienu, kiauliena,
deszras ir teip visokias importavo-
tas ir szionaitines mėsas.*

2 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

T. Schwartzkopf,

12 S. Main Str.

Pittston, Pa.

Užlaiko didžiausią sklodą visokių gėrimų
kaipo tai: ARIELKU, VYNO ir visokių už-
rubežiniu LIKIERIU.

Pardavėjas das jį yra visiems žinomas
Juozas Tepliuszis, kuris ko teisingiausia vi-
siems lietuviams pirtartarnauja. O be to: ten
galima gauti visokius gė, ymus pigiaus, nē kaip
kur kitur.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str.

New York.

Asz užlaikau BAN-
KA, kurioje galite sau-
giai pasidėti savo pini-
gus, teipogi iszmainau
pinigus visų žemių.

AGENTURA visų lai-
n kompanijų ir gele-
kelio tikietų. Szipkor
ir isz Europos.

Teipgi siuncziam pini-
us į visas dalis svieto
ir iszduodu veks elius an
visų didziųjų miestų E
uropos.

Bankas Eurepoje,

Hamburge: S. Jarmulowski.

Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

Geriausia giduole ant sudrutinimo
ir atauginimo plauku.

The Best Hair Food. Recom-
mended by Doctors.

313 Bedford av.,
996 Broadway.,
88 Flatbush Av.,
Offices:

Sulaiko slinkimą plaukų trumpam laikia, vietoj
szpuolusių atauga nauji plaukai; praszalina visoki
neezistą sistemą, kaip tai: pleiskanais, dedervines,
niežus, papuczkus ir stabdo galvos skaudėjimą. Jei-
gi užtėmijotė savo plaukų slinkimą, umai atsiszau-
kytia o gausytia pagelbą ant sulaikymo trumpam lai-
kia. Ant praplikusių galvų atauga plaukai, jau tuk-
stancziai žmonių persitikrino. Ira daktaru, kurie
vartojo ant savo galvų plykų ir persitikrino, kad už-
žele plaukai ir paliudyjimą duoda į visą "Publika".

[Temykitė: kad szijų gyduolių negalima gaut k-
tur, tik isz mūs firmos siuncziam.]

Norinti gaut visa rodą, apraszyk padėjimą savo
plaukų; kokia priezastis yra. Roda ir visas informa-
cijas gausitia dykai.

Adrsuokit visada sziteip:

J. M. Brundza,

Brooklyn -- New York.

CHAS B. KLOSTER,

Successor to

ANTON KLOSTER,

Altar Builder, Sculptor & Carver,

DESIGNER AND BUILDER

— OF ALL KINDS OF —

Church Furniture in Wood, Marble, Stone, Metal etc.

Also, Ornamental Carving for Churches and Buildings,

No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET, New York.

— PLANS ON APPLICATION. —

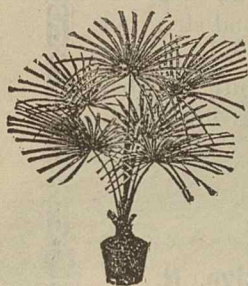
ANTON KLOSTER,

ARCHITECT,

Churches & Schoolhouses especialty.

No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET, New York.

Fabrikas dirbtu kvietku.

Dirbu visokias kvietkas isz szilko, aksomo, pluszo, audimo ir vasko. Specializskai dirbame kvietkas del papuoszimo altoriu katalikiskiu baznyczly, teipgi dirbame visokius vainikus del papuoszimo baznyctiniu figuru ir abrozju. Kas nori padaritie [auka] i baznyczia isz kvietku, praszome kreiptis pas mus, mes padarome pigiau kaip visi kit fabrikai New Yorke. Dirbame palmas visokio didumo labai pigiai.

M. Paciukonis, & Co. P. O.Box 9
Brooklyn, New York.

BENZIGER BROTHERS

36 38 Barclay st,
NEW YORK, N. Y.

Iszdirbame
KARUNU,
VELIAVU,
ir yvairiausiu
ZENKLELIU
Teipgi specializskai darome
szilkinis ir
auksinius ISZ-
SIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiunsime prabas ir tavoru kes, teipogi ir tutele ilustravota kataloga prisiunsime u a. Paszyk ant adresu:

Benziger Brothers,

36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju

iszgydimą užnuodijimo kraujo, skuros iszberimą, spuogy, skaudulių, skaudanczių gerkles, liežuviu, burnos ir nosies, skausmingų užtinių kirkasznių ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausmą nugaroje, skausmą galvos, gėlimą kaulu, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, himoridos, saugėlą, szirdies ligas, plaucezių ligas, katarą, užsiszaldymą, dusulį, džiova, inkstų ir pusles uždegimus, strikturą ir akmenį puslėje.

Mano metoda

yra visnatinai žinoma, kuri smarkiausias nervų ligas, slabnumą isz priezasties iszdykimo jaunystėje, neužmigimo kanczią, pražudyta energiją, melancholia, svai-gulį, drebėjimą, iszgastį, nevaisingumą, pastovinczią isugydo.

Asz turiu viską,

kas dėl gydymo reikalinga: liekarstas ir instrumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą dasiekiau didžios praktikos. Nekurie daktarai garsinasi specijalistais didžio gabumo, ką tik galėdami gydyt papraszcziausias ligas.

Daugelis

žmonių ateina pas manę, idant juos gruntaunai iszbandycziau ir savo pagirtina metoda gydinczią, kurie piriaus gydesi pas daktarus, garsinancziuosius gabiais daktarais.

Saugokites

nuo tokių žmonių, agentų, draugyszių, už dyką duodanczių receptų, diržų su elektrika ir apgavin-gų patentavų gyduolių.

Kreipkites visi

isz pirmo pas seną daktarą SMITH, jis yra seniausias ir geriausias, o užczėdysit laiko, pinigų ir skausmų. Vyrai, mislydami vesti gerai darys atlankydami seną daktarą Smith. Gvarantuoja gruntauną, greitą ir pigų iszgydimą. Rodas duoda uždyką. Liekarstos 50c.

SMITH'S
SENAS
Specijalista

Neužmirszkite adriso:

136 E. 18th Str.,

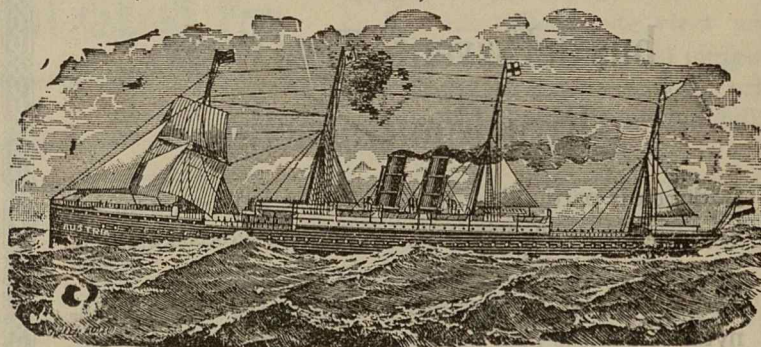
New York, N. Y.

MAXKOBRE

Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifkortes ant visų greicziausių laivų už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant lini-jų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hambur-go; Red Star Line Antverpo ir Nitherlands Line Roterdamo. Siuncziame pinigus, kuriuos jūsų prieteliai geuna i 15 dieny. Musų kanto-roje galite susisznėkti lietuviszka ir lenkiszka. Ateikite ir persiliudykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigus i depositą bankos ir mo kam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dole-rių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti zimti guli kožną dieną nuo 9 cyto iki 2 pr pietų ir nuo 4 iki 8 vaka-re.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriskus
darbus gerai, pigiai ir greitai:DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
DRAUGYSCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.**Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!**

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**.
Jo satorias visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos
pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užcėdyk pinigus ir su
drutik savo sveikatą pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

Extra! Extra! Extra!

Duodu žinoti visiem lietuviams tautiečiam,
juog nuo 1 Gegužio (Mojaus) bus atidaryta
mano nauja krautuvė vyriskų siutų po Nr.
144 Grand str., Brooklyn, N. Y.

Asz esiu jum jau gerai žinomas, nes ilgą laiką lai-
kiau krautuvę vyriskų drapanų ant 48 Grand str., bet
nuo 1 Mojaus iszsikraustau ant 144 Grand str. ir per tai
lig tam laikui turiu ant pardavimo daugelį siutų už labai
pigią prekę. Kuris atsilankys nesigailės, nes apart pir-
kinio gaus da gerą dovaną.

Naujos krautuvės adresas:

Ellis S. Lewis

144 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

FR. PUSTET & CO.Atliekti visokius drukoriskus dar-
bus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijų.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai:
lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len-
kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz užmarės visokius baž-
nytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, lik-
torius, szventųjų stovyklas ir t. t.

Telpgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius
ir visokius szventųjų pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.**New York.**

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi auksinius skodus, Ryme, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

**The Lowe Painless Den-
tal Parlors.**

Geriausie Dentistai, nes traukia dantis be jokio
skaudejimo.

Mes teipgi įdedame visą setą dantų sekanczia

Auksinis dantis 22 kar. \$5.00

Visas dantų setas \$5.00

Užpylimas auksu \$1.00

Isztraukimas 50c.

Visą savo darbą gvarantuojam ant 10 metų.

Maloniai priimam moteris. Ipacz mandagiai pa-
tarnausime „Žvaigždės“ skaititojams.

Mes isztrauksim dantį dovanai, jei reikalausit ko
daugiaus.

Mes ofisus laikome ant:

726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.

123 E. 11th St. Near Lexington Ave. N. Y.

10-12-14 Westchester Ave. New York.

Sveikatos Namai ir Ligonbutis del Moteriu, o ypatingai esant sunkiose dienose.

Mes apsiijimam isgydyti kiekviena moteri visokiose ligose, ne darant operacijos. Mes uztikrinam kiekviena moteri, juog viska atliekame be maziausio skaudėjimo su didžiausia storone su pagelba mokity gydytoju lavinusių per 20 metų Europoje, profesoriu, moteriu gydytoju ir geriausiu daziuotoju.

Uztikrinam, juog kiekviena liga uzlaikysime slapybėje. Jaigu kurią ne galėtume isgydyti, bus sugražiti pinigai.

Atsakymus ant laiszkų duodame kuonuogreiciausei. Ligonius esancius Chicagoj, arba nuo trukio stacijos, parsivežam karietoje. Tik, žinoma, turite duoti apie savo pribuvimą žinoti pirmiau.

Examinuojame kiekviena uždyką ir stengemės kiekvienam užganapadaryt.

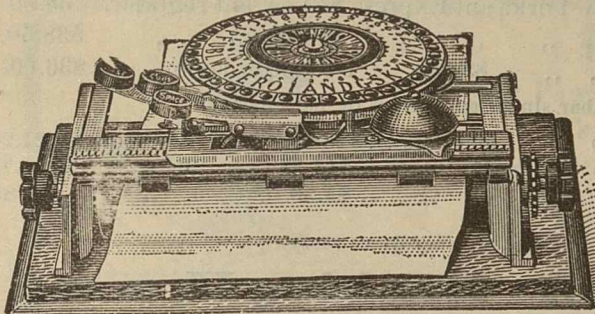
Norėdamas geriau viską dazižinoti, atsiskaitk ant szio adreso:

Dr. PALMER, Sekretorius

3512 So. Malstead str.

Chicago, Illinois.

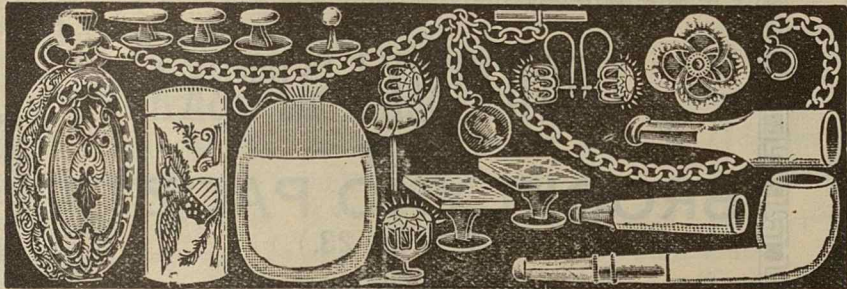
Draknuojamos ir rasmomos maszinos.

Rasmoma maszina (typewriter) turi turėti kiekvienas žmogus ar privatus ar kupčius. Mes laiszkas parazytas su rasmoma maszina gražiai iszrodo ir kiekvienas gali jį p rskalyti. Mes turime rasmomų maszinų visokių prękiu kaip tai: už \$1.00 už \$1.50, už \$3.50, už \$5.00, už \$6.50; už \$10 r bran-

gesnių. Mes teipgi parduodame visokius tavorus, angliskas knygas ir tu iszkas, lenkiskas Biblijas ir Naujus Testamentus. Biblijų turime daugiau kaip szimtą kalbų. Jeigu kas nori gaut kataliogą ar atsakymą ant gromatos turi įdėti už 2c. stēmpa

NOVELTY SUPPLY CO., P. O. Box 352, Louisv

Dykai 14 puikiu dovanu! Tokio pigumo dar niekdos negirdeta! Ateiki pažiuret, pažiurejims nieka nekasztuoja.

Dabar mes paleidžiame turgan geriausį laikrodėlį: TIKRA AMERIKISZKA; 14k. su dvigubais paausnotais lukštais, ausuke užsukamas ir nustatomas, vyriškas ar moteriškas, su TIKRA AMERIKISKA MAŠINERIJA, pilnu akmenu, R.R. gvarantuotast nikeliuotais viduriais, išduodame rašytą GVARANCIJA ANT 20 metų; pagal iszvaizda ir geruma toki laikrodėli visados gali lyginti prie \$40 vertės aukso LAIKRODELIO. Visiems puikiu laikrodėliu mylėtojams mes duosime begyje 60 dienu puikius prezentus: 1 VENN MARIU PUTU PYPKę su dideleg uke ir gintariniu cibuku, vertes \$1.50; 1 GRYNU MARIU PUTU CIGARNYČIA, vertės 75c.; 1 nikeline BRIEŽUKAMS pežute, 25c.; 1 dailu auksuota DICKENS LENCIUGELI su Cameo kabute \$1.50; 1 puike auksuota SAGUTE, \$1.00; 1 pora puikiu AUSKARIU, daimantais sodintu \$1.00; 1 puika spirka, iszsodinta brangakmeniais 40c.; 1 pora paausnotu koloniku su pamuterio vi szais 40c.; 1 pora rankovems guziku su parmuterine apacze 20c.; 2 kalnieriams guziku su pamuterio apaczia 50c. ir 1 puike in krutine sagute su dideliu akmenu 75c. Laiszpdeli ir 14 dovanu siuncziamo C.O.D. už \$4.98 apmokedam teipgi ir expreso kasztus; siuntini galite iszegzaminuoti ant expreso ir jei nepatikt, sugražinkite mums atgal musu kasztas. Kur nesiranda expreso offisas, \$4.98 turi but prisiunsti drauge tn orderiu. Jeigu kas prisiuns pinigų drauge orderiu, gaus dar extra dovana puiku lenktini peili; daiktus mes prisiuncziamo tada per paczta, užregistrave savo kasztais. Jeigu pirksi ant syk 6 laikrodėlius, gausi viena laikrodėli su visoms dovanoms dykai. Parasyk, ar nori vyriška laikrodėli ar moteriška. Jeigu moteriška, tad vietoje vyriško Dickens lenciugelio mes prisiunlime moteriška 50 coliu ilgio auksuota Lorette lenciugeli. Ryszykite szendie kos iszpardavimas neiszsibaiges. Adresuok: Atlas Jewelry Company,

46 Metropolitan Block, Chicago, Ill.

„KATALIKAS“

Lietuviskas Sanvaitinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoia ant metu \$1.50.

Norinti uzsisazyt, turi adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn Avs.,
Chicago, Ill.

Tikrai gryna altorinas Vyna

GAUSITE PAS

BARNSTON Tea Co

6 BARCLAY STR.

New York'e.

Importuo a ie rusisz
ka arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL, HENRY GERKEN Prop.

89 - 93 GRAND Str., B'klyn. N. Y.

Svetainė parsamdoma dėl veselijų, balių, koncertų ir t. t.

Gėrymai geriausio ir už pigiausią prekę.

AR ESI KURCZIAS??

Visi kurtiniai ir sunkus girdėjimas dabar yra isgydomi su pagelba naujų musų iszradimų. Tik kurcziais gime negali but szgydyti. UŽIM GALVOJ VEIKIAI PRASZALINAMI. Aprasz savo ligą. Iszegzaminavimas r roda dykai. Ge patys namie iszsigydyti suvisa mažais kasztas. Dr. Dalton Aural Instiutte, 596 LaS, Chicago

Daktaras

isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherurg.

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulycių,

OFISO VALANDOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po piet

Nuo 6 iki 8 vakare

Telephone 3997 Spring.

Jurgi Hoffmano Aptieka 103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszleidžiamas)

Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszimts dviejų visokių auguoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retaliszkai, svarą už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimts svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszką ir europiejiszką madą, aptiekoj randasi, kaip ta herbų, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz mirtų giduolių, galite siusti pinigų per Money Order, o asz jum prisiunsiu per expresą reikalingu daiktų. Hoffmano Reumotizmo gydulė \$2.00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plaučių gydulokruopės dėl kraujo, dvideszimts viena giduolokruopė į dėžutę už 15 centų.

Hoffmano kosulio maiszimas 25 centai.

CAECILIA HALL,

GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.

Užlaiko visokius gėrymus, kaip tai:

• VYNA, SZNAPSA IR ALU. •

No. 101 & 103 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė dėl mitingų, veselijų ir teip visokių susirinkimų. Czion Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero draugystės laiko czion savo susirinkimus.

„Seniausia ir visiems gerai zinoma“

Gorman's
ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Brooklyn, N. Y.

Telefonas 559 Williamsburgh.

Nedēļioje Banka atvira nuo 10 iki 12 gadu.

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURG